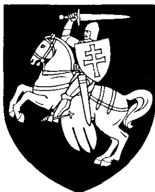
ISSN 0868—8621

ВЕДАМАСЦІ

ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 7

1993 год

ВЫДАННЕ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

МІНСК

ВЕДАМАСЦІ

ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

5 сакавіка 1993 г. **№ 7(81)** **Выдаюцца з 1990 г.**

ЗМЕСТ

Законы і пастановы, прынятыя на дзесятай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання

42. Пастанова Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб парадку ўвядзення ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб раздзяржаўленні і прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь».

43. Закон Рэспублікі Беларусь аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі.

44. Пастанова Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб парадку ўвядзення ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі».

45. Закон Рэспублікі Беларусь аб Дзяржаўным бюджэце Рэспублікі Беларусь на 1993 год.

46. Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб скліканні нечарговай адзінаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання.

47. Пастанова Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб праекце Пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб парадку дня нечарговай адзінаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання».

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

39 Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у некаторыя заканадаўчыя акты Рэспублікі Беларусь у сувязі з прыняццем Закона Рэспублікі Беларусь «Аб прававым рэжыме тэрыторый, якія падвергліся радыеактыўнаму забруджанню ў выніку катастрофы на Чарнобыльскай АЭС»*

У сувязі з прыняццем Закона Рэспублікі Беларусь ад 12 лістапада 1991 года «Аб прававым рэжыме тэрыторый, якія падвергліся радыеактыўнаму забруджанню ў выніку катастрофы на Чарнобыльскай АЭС» Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

Унесці змяненні і дапаўненні ў наступныя заканадаўчыя акты Рэспублікі Беларусь:

I. У Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб адміністрацыйных правапарушэннях, прыняты Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь 6 снежня 1984 года (ЗЗ БССР, 1984 г., № 35, арт. 505; 1985 г., № 32, арт. 449; 1986 г., № 17, арт. 227, № 28, арт. 362; 1987 г., № 22, арт. 282, № 26, арт. 337; 1988 г., № 24, арт. 377; 1989 г., № 10, арт. 94, № 12, арт. 114; 1990 г., № 6, арт. 80, № 11, арт. 138, № 13, арт. 186; Ведамасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., № 13(15), арт. 152, 153, 156, № 23, арт. 309, № 25, арт. 366, № 36, арт. 633; Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., № 15, арт. 253, 255):

1. Артыкул 46^1 дапоўніць часткамі трэцяй і чацвёртай наступнага зместу:

«Заняцце відамі дзейнасці, забароненымі на тэрыторыях радыеактыўнага забруджання,—

цягне накладанне штрафу ў памеры ад адной да трох мінімальных заработных плат.

Учыненне паўторна на працягу года пасля прымянення мер адміністрацыйнага спагнання дзеянняў, прадугледжаных часткай трэцяй гэтага артыкула,—

цягне накладанне штрафу ў памеры пяці мінімальных заработных плат».

2. Дапоўніць Кодэкс артыкуламі 46^3, 52^1, 53^1, 171^1, 224^6, 224^7 наступнага зместу:

---

* *Апублікаваны ў «Народнай газеце» 22 студзеня 1993 года.*

«Артыкул 46[3]. **Парушэнне правоў грамадзян на інфармацыю па пытаннях, звязаных з чарнобыльскай катастрофай**

Прадстаўленне ўпаўнаважанымі службовымі асобамі недакладных і няправільных вынікаў вымярэнняў, або наўмыснае скажэнне, або ўтойванне даных па пытаннях, звязаных з чарнобыльскай катастрофай,—

цягне накладанне штрафу ў размеры ад адной да пяці мінімальных заработных плат».

«Артыкул 52[1]. **Парушэнне правіл выкарыстання зямель, якія падвергліся радыеактыўнаму забруджанню**

Парушэнне правіл выкарыстання зямель, якія падвергліся радыеактыўнаму забруджанню,—

цягне накладанне штрафу на грамадзян у размеры да адной мінімальнай заработнай платы і на службовых асоб — да трох мінімальных заработных плат».

«Артыкул 53[1]. **Парушэнне правіл захавання радыеактыўных адходаў, прадуктаў, матэрыялаў і іншых прадметаў, забруджаных радыенуклідамі**

Захаванне радыеактыўных адходаў, прадуктаў, матэрыялаў і іншых прадметаў, забруджаных радыенуклідамі, без наяўнасці дазволу або парушэнне норм і тэхналогіі захавання радыеактыўных адходаў —

цягне накладанне штрафу на службовых асоб у размеры ад трох да дзесяці мінімальных заработных плат».

«Артыкул 171[1]. **Парушэнне правіл радыяцыйнага кантролю**

Прымяненне сродкаў радыяцыйнага кантролю, якія не прайшлі паверку або метралагічную атэстацыю ва ўстаноўленым парадку, ці невыкананне методык правядзення вымярэнняў узроўню радыеактыўнага забруджання —

цягне накладанне штрафу на службовых асоб у размеры ад адной да трох мінімальных заработных плат».

«Артыкул 224[6]. **Органы Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па праблемах вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС**

Органы Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па праблемах вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС разглядаюць

справы аб адміністрацыйных правапарушэннях, прадугледжаных артыкуламі 46[1], 52[1], 53[1] гэтага Кодэкса.

Разглядаць справы аб адміністрацыйных правапарушэннях і накладаць адміністрацыйныя спагнанні ад імя органаў Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па праблемах вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС маюць права Старшыня Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па праблемах вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, начальнік адміністрацыі зон адчужэння і адсялення і яго намеснікі.

Артыкул 224[7]. **Органы Камітэта стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі**

Органы Камітэта стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі разглядаюць справы аб адміністрацыйных правапарушэннях, прадугледжаных артыкулам 171[1] гэтага Кодэкса.

Разглядаць справы аб адміністрацыйных правапарушэннях і накладаць адміністрацыйныя спагнанні ад імя органаў Камітэта стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі маюць права Старшыня Камітэта стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі, яго намеснікі, дырэктары цэнтраў стандартызацыі і метралогіі і іх намеснікі».

3. У частцы першай артыкула 199 лічбы «171—183[1]» замяніць лічбамі «171, 172—183[1]».

4. Артыкул 202 пасля лічбаў «46[2]» дапоўніць лічбамі «46[3]».

5. Частку першую артыкула 211 пасля слова «прадугледжаных» і частку першую артыкула 215 пасля лічбаў «43» дапоўніць адпаведна словамі «артыкулам 53[1]» і лічбамі «53[1]».

6. У частцы другой артыкула 234[1]:

у абзацы першым лічбы «203—224[5]» замяніць лічбамі «203—224[7]»;

пункт 1 дапоўніць абзацамі восьмым і дзевятым наступнага зместу:

«органаў Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па праблемах вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС (артыкулы 46[1], 52[1], 53[1]);

органаў Камітэта стандартызацыі, метралогіі і сертыфікацыі (артыкул 171[1])».

II. У Крымінальны кодэкс Рэспублікі Беларусь, зацверджаны Законам Рэспублікі Беларусь ад 29 снежня 1960 года (ЗЗ БССР, 1961 г., № 1, арт. 4):

дапоўніць Кодэкс артыкулам 211[5] наступнага зместу:

«Артыкул 211[5]. Парушэнне правіл радыяцыйнага кантролю

Прымяненне сродкаў радыяцыйнага кантролю, якія не прай-

шлі паверку або метралагічную атэстацыю ва ўстаноўленым парадку, ці невыкананне методык правядзення вымярэнняў узроўню радыеактыўнага забруджання, учыненае паўторна на працягу года пасля прымянення мер адміністрацыйнага спагнання,—

караецца папраўчымі работамі на тэрмін да двух гадоў або штрафам у размеры ад пяці да дзесяці мінімальных заработных плат».

III. У частцы чацвёртай артыкула 123 Крымінальна-працэсуальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, зацверджанага Законам Рэспублікі Беларусь 29 снежня 1960 года (ЗЗ БССР, 1961 г., № 1, арт. 5; 1985 г., № 5, арт. 65, № 21, арт. 302, № 32, арт. 449; 1986 г., № 17, арт. 227; 1987 г., № 22, арт. 282, № 26, арт. 336; 1988 г., № 9, арт. 143; 1990 г., № 13, арт. 187; Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1991 г., № 36, арт. 633; 1992 г., № 15, арт. 255):

лічбы «211^1, 211^2, 211^3, 211^4» замяніць лічбамі «211^1—211^5».

IV. Гэты Закон уводзіцца ў дзеянне з дня яго апублікавання.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

9 снежня 1992 года, гор. Мінск.
№ 2028—XII.

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

40 Аб унясенні дапаўнення ў артыкул 21 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб ветэранах»*

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

Дапоўніць абзац трэці часткі другой атрыкула 21 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб ветэранах» словамі:

«былых паўналетніх вязняў фашысцкіх канцлагераў».

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

15 снежня 1992 года, гор. Мінск.
№ 2041—XII.

* *Апублікаваны ў «Народнай газеце» 29 студзеня 1993 года.*

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

41 Аб раздзяржаўленні і прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь*

Гэты Закон вызначае прававыя асновы раздзяржаўлення і прыватызацыі, а таксама правілы і парадак прыватызацыі аб'ектаў, што знаходзяцца ў дзяржаўнай (рэспубліканскай і камунальнай) уласнасці.

Закон накіраваны на стварэнне ўмоў для развіцця эфектыўнай сацыяльна арыентаванай рынчанай эканомікі, забеспячэнне рэальнай разнастайнасці форм уласнасці і ажыццяўленне дзяржаўнай антыманапольнай палітыкі.

Раздзел I
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. **Паняцце раздзяржаўлення і прыватызацыі**

Раздзяржаўленне — перадача ад дзяржавы фізічным і юрыдычным асобам часткова або поўнасцю (у тым ліку праз прыватызацыю) функцый непасрэднага кіравання гаспадарніцкімі суб'ектамі.

Раздзяржаўленне ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і Дзяржаўнай праграмай прыватызацыі.

Прыватызацыя — набыццё фізічнымі і юрыдычнымі асобамі права ўласнасці на аб'екты, якія належаць дзяржаве.

У выніку прыватызацыі дзяржава поўнасцю або часткова страчвае правы валодання, карыстання і распараджэння дзяржаўнай уласнасцю, а дзяржаўныя органы страчваюць правы непасрэднага кіравання ёю.

Прыватызацыя ажыццяўляецца шляхам бязвыплатнай перадачы і продажу дзяржаўнай уласнасці.

Артыкул 2. **Заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб прыватызацыі**

Прыватызацыя дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь рэгулюецца гэтым Законам і іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

* *Апублікаваны ў газетах: «Звязда» — 16 лютага 1993 года, «Народная газета» — 18 лютага 1993 года.*

Прыватызацыя дзяржаўнай уласнасці, што знаходзіцца за межамі Рэспублікі Беларусь, рэгулюецца гэтым Законам, калі іншае не прадугледжана міжнароднымі дагаворамі і пагадненнямі.

Асаблівасці набыцця дзяржаўнай уласнасці замежнымі фізічнымі і юрыдычнымі асобамі, а таксама юрыдычнымі асобамі з удзелам замежных інвестараў вызначаюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб замежных інвестыцыях.

Асаблівасці прыватызацыі зямлі вызначаюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб зямлі.

Асаблівасці прыватызацыі дзяржаўнага і грамадскага жылля вызначаюцца Законам Рэспублікі Беларусь «Аб прыватызацыі жыллёвага фонду ў Рэспубліцы Беларусь» і іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 3. **Аб'екты прыватызацыі**

Аб'ектамі прыватызацыі з'яўляюцца знаходзячыеся ў дзяржаўнай уласнасці:

жыллё, прыдпрыемствы, цэхі, вытворчасці, участкі, іншыя падраздзяленні гэтых прадпрыемстваў, якія выдзяляюцца ў самастойныя прадпрыемствы, абсталяванне, будынкі, збудаванні, ліцэнзіі, патэнты, іншыя матэрыяльныя і нематэрыяльныя актывы прадпрыемстваў і іх падраздзяленняў;

долі (паі, акцыі) дзяржавы і адміністрацыйна-тэрытарыяльных утварэнняў у капітале акцыянерных таварыстваў (суполак);

долі (паі, акцыі), якія належаць прадпрыемствам, што прыватызуюцца, у капітале іншых акцыянерных таварыстваў (суполак), а таксама асацыяцый, канцэрнаў, саюзаў і іншых аб'яднанняў і прыдпрыемстваў.

Не падлягаюць раздзяржаўленню і прыватызацыі прадпрыемствы (аб'яднанні), арганізацыі і віды маёмасці, пералік якіх зацвярджаецца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь на аснове прапаноў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

У выключных выпадках у мэтах абароны інтарэсаў Рэспублікі Беларусь і яе бяспекі Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь прадастаўляецца права дапаўняць пералік аб'ектаў, якія не падлягаюць прыватызацыі.

Артыкул 4. **Суб'екты прыватызацыі**

Суб'ектамі, якія набываюць дзяржаўную ўласнасць у працэсе прыватызацыі, могуць быць:

грамадзяне Рэспублікі Беларусь;

юрыдычныя асобы Рэспублікі Беларусь, дзейнасць якіх заснавана на недзяржаўных формах уласнасці;

працоўныя калектывы дзяржаўных прадпрыемстваў, якія ўтварылі або арганізацыю арандатараў, або гаспадарчае таварыства ці суполку, як самастойныя юрыдычныя асобы ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

замежныя інвестары;

асобы без грамадзянства.

Юрыдычнымі асобамі, дзейнасць якіх заснавана на недзяржаўных формах уласнасці, прызнаюцца асобы, у якіх больш 75 працэнтаў статутнага капіталу ўтворана прамымі або ўскоснымі ўкладамі, што не адносяцца да дзяржаўнай уласнасці.

Артыкул 5. **Прадстаўнікі суб'ектаў прыватызацыі**

Суб'екты прыватызацыі могуць дзейнічаць праз сваіх прадстаўнікоў (даверaных асоб) у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Раздзел II
АСНОЎНЫЯ ПРЫНЦЫПЫ, ПРАГРАМЫ І ОРГАНЫ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ

Артыкул 6. **Асноўныя прынцыпы прыватызацыі**

Асноўнымі прынцыпамі правядзення прыватызацыі з'яўляюцца:

спалучэнне платнага і бязвыплатнага спосабаў прыватызацыі;

права кожнага грамадзяніна Рэспублікі Беларусь на частку дзяржаўнай уласнасці, якая перадаецца бязвыплатна;

дыферэнцыяцыя метадаў, форм і працэдур прыватызацыі;

размежаванне кампетэнцыі па ажыццяўленню прыватызацыі паміж органамі дзяржаўнай улады і кіравання розных узроўняў;

прадастаўленне пэўных сацыяльных гарантый членам працоўных калектываў прадпрыемстваў, якія прыватызуюцца;

кантроль за ажыццяўленнем прыватызацыі з боку дзяржавы;

забеспячэнне шырокай галоснасці працэсу прыватызацыі;

паступовасць і паэтапнасць;

выкананне законнасці.

Артыкул 7. **Рэалізацыя асноўных прынцыпаў прыватызацыі**

Асноўныя прынцыпы прыватызацыі рэалізуюцца Дзяржаўнай праграмай прыватызацыі, якая вызначае:

мэты, задачы і тэрміны этапаў прыватызацыі;

прыярытэты і абмежаванні;

крыніцы фінансавання ажыццяўлення работ па прыватызацыі і напрамкі расходавання сродкаў;

задачы органаў дзяржаўнай улады і кіравання;

іншыя напрамкі працэсу прыватызацыі.

Дзяржаўная праграма прыватызацыі зацвярджаецца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь па прадстаўленню Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Кантроль за ажыццяўленнем Дзяржаўнай праграмы прыватызацыі ажыццяўляюць Кантрольная палата Рэспублікі Беларусь і іншыя ўпаўнаважаныя на тое органы.

Артыкул 8. **Праграмы прыватызацыі**

Праграмы прыватызацыі дзяржаўных аб'ектаў, якія знаходзяцца ў рэспубліканскай уласнасці, зацвярджаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Праграмы прыватызацыі дзяржаўных аб'ектаў, якія знаходзяцца ў камунальнай уласнасці, зацвярджаюцца мясцовымі Саветамі народных дэпутатаў.

На падставе праграм органамі прыватызацыі складаюцца пералікі дзяржаўных аб'ектаў, якія падлягаюць прыватызацыі.

Артыкул 9. **Органы прыватызацыі, іх функцыі**

Пры ажыццяўленні прыватызацыі рэспубліканскай уласнасці інтарэсы дзяржавы як уласніка прадстаўляе і абараняе орган Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь па кіраванню дзяржаўнай маёмасцю, а аб'ектаў, якія знаходзяцца ў камунальнай уласнасці,— органы прыватызацыі мясцовых Саветаў народных дэпутатаў.

Органы прыватызацыі:

распрацоўваюць праграмы прыватызацыі;

арганізуюць і кантралююць рэалізацыю ўказаных праграм;

ажыццяўляюць кіраўніцтва працэсамі прыватызацыі. У выпадку парушэння заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб прыватызацыі ўзбуджаюць у судовым парадку іскі аб прызнанні незаконнымі прынятых рашэнняў і прыцягненні да адказнасці вінаватых службовых асоб;

ствараюць камісіі па прыватызацыі;

прымаюць рашэнні аб прыватызацыі;

ажыццяўляюць неабходныя пераўтварэнні арганізацыйна-прававых форм дзяржаўных прадпрыемстваў, якія падлягаюць прыватызацыі;

валодаюць пасведчаннямі аб уласнасці на дзяржаўныя прадпрыемствы і маёмасныя долі ў капітале акцыянерных і іншых гаспадарчых таварыстваў у парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

выступаюць заснавальнікамі акцыянерных і іншых гаспадарчых таварыстваў;

атрымліваюць дывідэнды, даходы на долі (паі) і выручку ад раздзяржаўлення і прыватызацыі дзяржаўных прадпрыемстваў і рыхтуюць прапановы аб іх выкарыстанні ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

абменьваюць акцыі дзяржаўных прадпрыемстваў Рэспублікі Беларусь на акцыі юрыдычных асоб іншых дзяржаў і прадпрыемстваў недзяржаўных форм уласнасці;

арганізуюць і праводзяць конкурсы і аўкцыёны па продажу аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці;

ствараюць (ліквідуюць) у сваім складзе адпаведныя фонды для ажыццяўлення функцый валодання і распараджэння дзяржаўнай маёмасцю;

ажыццяўляюць іншыя неабходныя пры прыватызацыі функцыі.

Раздзел III
БЯЗВЫПЛАТНАЯ ПЕРАДАЧА ЧАСТКІ ДЗЯРЖАЎНАЙ УЛАСНАСЦІ

Артыкул 10. **Мэта бязвыплатнай перадачы дзяржаўнай уласнасці**

Мэтай бязвыплатнай перадачы часткі дзяржаўнай уласнасці толькі грамадзянам Рэспублікі Беларусь з'яўляецца забеспячэнне сацыяльнай роўнасці ў працэсе прыватызацыі на этапе пераходу да рыначнай эканомікі.

Артыкул 11. **Размеркаванне дзяржаўнай уласнасці, якая перадаецца бязвыплатна**

Дзяржава ў асобе Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь вызначае (на перыяд бязвыплатнай прыватызацыі) долю дзяржаўнай уласнасці, якая бязвыплатна перадаецца грамадзянам Рэспублікі Беларусь у працэсе прыватызацыі.

Частка дзяржаўнай уласнасці, якая бязвыплатна перадаецца кожнаму грамадзяніну, вызначаецца дзвюма квотамі:

жыллёвай квотай на падставе Закона Рэспублікі Беларусь «Аб прыватызацыі жыллёвага фонду ў Рэспубліцы Беларусь» і гэтага Закона;

квотай на маёмасць дзяржаўных прадпрыемстваў на падставе гэтага Закона і Закона Рэспублікі Беларусь «Аб імянных прыватызацыйных чэках Рэспублікі Беларусь».

Грамадзянін мае права аб'яднаць квоты для іх рэалізацыі ў адпаведнасці з гэтым Законам. У гэтых выпадках для аб'яднання квот выкарыстоўваюцца каэфіцыенты іх эквівалентнага пераводу, якія ўстанаўліваюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Для рэалізацыі права выкарыстання квот грамадзянамі Рэспублікі Беларусь ім выдаюцца імянныя прыватызацыйныя чэкі «Жыллё» і «Маёмасць» у адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб імянных прыватызацыйных чэках Рэспублікі Беларусь».

Артыкул 12. **Выкарыстанне квот**

Квоты ў першую чаргу выкарыстоўваюцца грамадзянамі Рэспублікі Беларусь па іх мэтаваму прызначэнню. Стымуляванне выкарыстання квот па мэтаваму прызначэнню праводзіцца дзяржавай на падставе заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Не выкарыстаныя ў працэсе прыватызацыі квоты пагашаюцца дзяржавай.

Артыкул 13. **Выкарыстанне жыллёвай квоты**

Жыллёвая квота выкарыстоўваецца для прыватызацыі жылых памяшканняў у дамах дзяржаўнага і грамадскага жыллёвага фонду.

Пры немагчымасці выкарыстання жыллёвай квоты часткова або поўнасцю па яе мэтаваму прызначэнню яна можа быць накіравана на прыватызацыю маёмасці дзяржаўных прадпрыемстваў у адпаведнасці з гэтым Законам і іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб прыватызацыі.

Раздзел IV
АРГАНІЗАЦЫЯ І ПАРАДАК ПРАВЯДЗЕННЯ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ МАЁМАСЦІ ДЗЯРЖАЎНЫХ АБ'ЕКТАЎ

Артыкул 14. **Прапанова па прыватызацыі**

Аб'екты дзяржаўнай уласнасці, якія плануюцца да прыватызацыі, уключаюцца ў пералік аб'ектаў, што прыватызуюцца, як па ініцыятыве органаў прыватызацыі, так і па прапанове працоўных калектываў, фізічных і юрыдычных асоб.

Прапанова павінна змяшчаць:

назву аб'екта, які прапаноўваецца да прыватызацыі;

тэрміны прыватызацыі;

папярэднюю ацэнку кошту аб'екта;

крыніцы сродкаў для выкупу аб'екта;

напрамкі выкарыстання аб'екта пасля яго прыватызацыі;

спіс і паўнамоцтвы асоб, якія прадстаўляюць інтарэсы суб'екта прыватызацыі.

Юрыдычнымі асобамі дадаткова прадстаўляецца натарыяльна завераная копія іх статута.

Прапанова працоўнага калектыву аб уключэнні дзяржаўнага прадпрыемства ў пералік аб'ектаў, якія прыватызуюцца, падаюцца на аснове рашэння вышэйшага органа самакіравання працоўнага калектыву ўпаўнаважанымі на тое гэтым рашэннем асобамі.

Прапанова па прыватызацыі дзяржаўнага аб'екта падаецца ў орган прыватызацыі па месцы знаходжання аб'екта прыватызацыі.

Артыкул 15. **Парадак разгляду прапановы**

Прапанова аб прыватызацыі аб'екта дзяржаўнай уласнасці разглядаецца адпаведным органам прыватызацыі ў месячны тэрмін з дня яе паступлення.

Рашэнне органа прыватызацыі ў тыднёвы тэрмін пасля яго прыняцця ў пісьмовай форме паведамляецца суб'екту, які падаў прапанову на прыватызацыю.

Рашэнне змяшчае згоду, тэрміны і ўмовы правядзення прыватызацыі або матываваную адмову.

Адмова ў прыняцці прапановы на прыватызацыю магчыма толькі ў выпадку, калі ёсць устаноўленыя абмежаванні або забарона на прыватызацыю.

Адмова органа прыватызацыі ў прыняцці прапановы можа быць абскарджана суб'ектам прыватызацыі ў судовым парадку.

Артыкул 16. **Камісія па прыватызацыі**

Пры станоўчым рашэнні аб прыватызацыі адпаведны орган прыватызацыі ставарае камісію па прыватызацыі, якая арганізуе выкананне работ, звязаных з прыватызацыяй, устанаўлівае тэрмін падрыхтоўкі заключэння аб магчамасці прыватызацыі дадзенага аб'екта. Гэты тэрмін не можа перавышаць шасці месяцаў з моманту падачы прапановы.

У склад камісіі ўваходзяць прадстаўнікі органаў прыватызацыі, падатковай інспекцыі, адміністрацыі, прадстаўнікі працоўнага калектыву (у выпадку прыватызацыі прадпрыемства працоўным калектывам).

Камісія па прыватызацыі:

вызначае кошт аб'екта;

пры прыватызацыі прадпрыемства выяўляе яго дэбітораў і крэдытораў і прымае меры для разлікаў з імі;

прымае рашэнне аб умовах уключэння ў склад маёмасці, што прыватызуецца, аб'ектаў сацыяльнай інфраструктуры, якія знаходзяцца на балансе прадпрыемства;

робіць заключэнне аб магчымасці прыватызацыі аб'екта;

знаёміцца з любымі дакументамі, якія датычацца дзейнасці аб'екта;

пры неабходнасці патрабуе пісьмовыя тлумачэнні ад службовых асоб і спецыялістаў;

праводзіць рэвізію і інвентарызацыю.

З моманту стварэння камісія мае права адмяняць любыя рашэнні органаў кіравання аб'екта, што прыватызуецца, якія выклікаюць змяненні складу і ацэнку яго маёмасці. Прадпісанні камісіі абавязковыя для выканання органамі кіравання аб'екта. Спрэчныя пытанні, якія вынікаюць з гэтых дзеянняў, вырашаюцца ў судзе.

Камісія мае права прыцягваць да дзейнасці спецыялістаў, экспертаў, іншыя арганізацыі.

Старшынёй камісіі назначаецца прадстаўнік органаў прыватызацыі. Камісія дае заключэнне па прыватызацыі аб'екта. Члены камісіі нясуць персанальную адказнасць за аб'ектыўнасць матэрыялаў, падрыхтаваных для прыняцця рашэння аб прыватызацыі аб'екта.

Камісія спыняе работу пры выключэнні аб'екта з пераліку дзяржаўных аб'ектаў, якія падлягаюць прыватызацыі, або пасля завяршэння яго прыватызацыі.

Артыкул 17. **Прыняцце рашэння аб прыватызацыі**

На падставе заключэння камісіі орган прыватызацыі:

прымае канчатковае рашэнне аб прыватызацыі дзяржаўнага аб'екта;

уносіць змяненні ў пералік аб'ектаў, якія намячаюцца да прыватызацыі;

прымае рашэнне аб ацэначным кошце аб'екта, які прыватызуецца, аб канчатковых тэрміне і ўмовах продажу (конкурсу);

рыхтуе інфармацыю аб кожным аб'екце, які прапануецца да прыватызацыі, для яе апублікавання.

Артыкул 18. **Інфармацыя аб прыватызацыі**

Пасля зацвярджэння праграмы прыватызацыі не пазней чым праз месяц у спецыяльным рэспубліканскім інфармацыйным бюлетэні і органах мясцовага друку павінен быць апублікаваны

пералік аб'ектаў, якія прапаноўваюцца да прыватызацыі.

У пераліку ўказваюцца:

поўная і скарочаная назва аб'екта;

яго адрас;

орган, які ажыццяўляе прыватызацыю дадзенага аб'екта, і яго месцазнаходжанне;

тэрміны прыватызацыі, якія плануюцца;

тэрміны прад'яўлення прэтэнзій да аб'екта, які прыватызуецца;

кошт маёмасці;

пералік асноўных фондаў па групах;

плошча зямельнага ўчастка і характарыстыкі размешчаных на ім будынкаў, умовы іх арэнды або продажу;

пачатыя інвестыцыйныя праекты, іх каштарысная вартасць і зробленыя па іх затраты;

умовы продажу, у тым ліку па далейшаму выкарыстанню аб'екта.

Пры прыватызацыі прадпрыемстваў падлягаюць апублікаванню дадаткова наступныя звесткі:

колькасць працуючых і іх кваліфікацыйны склад;

фінансавы стан з улікам магчымасці пагашэння крэдыторскай і дэбіторскай запазычанасцей;

наяўнасць долей (паёў, акцый), якія належаць прадпрыемству, у актывах іншых прадпрыемстваў;

нематэрыяльныя каштоўнасці (патэнты, гандлёвыя знакі і іншыя);

абавязацельствы прадпрыемства;

баланс прадпрыемства за папярэдні год;

узбуйненая наменклатура прадукцыі, якая выпускаецца;

іншыя звесткі, якія вызначаюцца органам Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь па кіраванню дзяржаўнай маёмасцю.

Адпаведны орган прыватызацыі ажыццяўляе публікацыю інфармацыі і нясе адказнасць за дакладнасць апублікаваных даных.

У месячны тэрмін з моманту апублікавання інфармацыі асобы, якія жадаюць набыць аб'екты, што прыватызуюцца, павінны падаць заяву ў орган прыватызацыі, які апублікаваў дадзеную інфармацыю. Асобы, якія не падалі своечасова заяву, да прыватызацыі дадзенага аб'екта не дапускаюцца.

Артыкул 19. **Выбар умоў і правіл продажу аб'екта (конкурсу, аўкцыёну)**

Орган прыватызацыі вольны ў выбары ўмоў і правіл правядзення продажу аб'екта (конкурсу, аўкцыёну). Пры гэтым орган прыватызацыі не можа адхіляць ад удзелу ў конкурсе, аўкцыёне суб'ектаў прыватызацыі, якія своечасова падалі заяву на набыццё аб'екта.

Для прыватызацыі аб'ектаў, якія знаходзяцца ў камунальнай уласнасці, у выпадках прыватызацыі замежнымі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі або асобамі без грамадзянства органы прыватызацыі мясцовых Саветаў народных дэпутатаў абавязаны атрымаць дазвол органа Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь па кіраванню дзяржаўнай маёмасцю.

Артыкул 20. **Аплата аб'екта, які прыватызуецца**

Аплата аб'екта, які прыватызуецца, можа праводзіцца аднаразова або ў растэрміноўку плацяжоў з улікам інфляцыі на ўмовах дагавора.

Для аплаты за набыццё аб'екта нараўне з грашовымі сродкамі выкарыстоўваюцца імянныя прыватызацыйныя чэкі.

Пры набыцці маёмасці, якая прыватызуецца, на перыяд бязвыплатнай прыватызацыі пры любых умовах прыватызацыі (выкуп, аўкцыён, конкурс) 50 працэнтаў ацэначнага кошту аб'екта, які прыватызуецца, аплачваецца імяннымі прыватызацыйнымі чэкамі па іх намінальнаму кошту з улікам індэксацыі.

Артыкул 21. **Парадак афармлення здзелак пры прыватызацыі**

Заключаная здзелка па набыццю аб'екта, які прыватызуецца, афармляецца дагаворам паміж органам прыватызацыі і новым уласнікам (суб'ектам прыватызацыі) у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Дагавор вызначае:

парадак і тэрміны перадачы аб'екта;

форму і тэрміны плацяжу;

узаемныя абавязацельствы бакоў па далейшаму выкарыстанню аб'екта;

іншыя ўмовы, якія ўстанаўліваюцца па пагадненню бакоў, калі іншае не прадугледжана заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Аб'екты сацыяльнай інфраструктуры, якія знаходзіліся на балансе дзяржаўнага прадпрыемства, што прыватызуецца, могуць быць перададзены новаму ўласніку гэтага прадпрыемства бязвыплатна без права распараджэння з умовай гарантыі захавання іх мэтавага выкарыстання па дагавору з органам, які кіруе адпаведнай дзяржаўнай маёмасцю.

Дагавор пасля яго падпісання на працягу 10 дзён павінен быць зарэгістраваны ў адпаведным органе прыватызацыі.

Артыкул 22. **Афармленне права ўласнасці**

Правы валодання і карыстання пераходзяць да новага ўласніка пасля рэгістрацыі дагавора. Права распараджэння аб'ектам настае з моманту выдачы пасведчання.

Пасведчанне аб праве ўласнасці выдаецца органам Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь па кіраванню дзяржаўнай маёмасцю пры прыватызацыі аб'ектаў рэспубліканскай уласнасці і выканаўчым камітэтам мясцовага Савета народных дэпутатаў па аб'ектах уласнасці адміністрацыйна-тэрытарыяльных утварэнняў на працягу месяца пасля ўнясення плацяжу ў адпаведнасці з дагаворам і прадстаўлення неабходных дакументаў.

Прыватызаванае прадпрыемства падлягае рэгістрацыі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь як навастворанае. У назве прадпрыемства павінны быць выключаны тэрміны, якія ўказваюць яго дзяржаўную і ведамасную прыналежнасць.

Раздзел V
ГАРАНТЫІ І АДКАЗНАСЦЬ

Артыкул 23. **Гарантыі работнікам дзяржаўных прадпрыемстваў, якія прыватызуюцца**

Юрыдычныя асобы, утвораныя працоўнымі калектывамі, якія ўдзельнічаюць у прыватызацыі сваіх прадпрыемстваў, набываюць іх па цане на 20 працэнтаў менш ад сумы, што падлягае аплаце грашамі.

Калі дзяржаўнае прадпрыемства, якое прыватызуецца, набыта юрыдычнай або фізічнай асобай, то новы ўласнік абавязаны ў тэрміны, агавораныя ў дагаворы, па патрабаванню членаў працоўнага калектыву выкупіць па намінальнаму кошту з улікам індэксацыі іх імянныя прыватызацыйныя чэкі, атрыманыя бязвыплатна, або прапанаваць ім адпаведную долю ва ўласнасці прадпрыемства.

Падрыхтоўка і ажыццяўленне прыватызацыі не могуць быць падставай прыпынення дзейнасці прадпрыемства.

Па абавязацельствах, якія вынікаюць з працоўных адносін, да завяршэння прыватызацыі адказнасць нясе дзяржава.

З моманту завяршэння прыватызацыі гэтыя абавязацельствы пераходзяць да новага ўласніка.

Пасля прыватызацыі дзяржаўнага прадпрыемства члены працоўнага калектыву атрымліваюць права ў кіраванні прадпрыемствам у адпаведнасці з доляй уласнасці, якая належыць ім.

Артыкул 24. **Гарантыі ўласніку прыватызаванага аб'екта**

Дзяржава гарантуе абарону правоў уласніка аб'екта, якія вынікаюць з дагавора аб набыцці прыватызаванага дзяржаўнага аб'екта.

Уласнік прыватызаванага дзяржаўнага аб'екта не нясе адказнасці па даўгах, прэтэнзіі па якіх не прад'яўлены ў тэрміны, устаноўленыя органам прыватызацыі, і не апублікаваных у адпаведнасці з артыкулам 18 гэтага Закона.

Раздзел VI
ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 25. **Несапраўднасць здзелак па прыватызацыі**

Здзелкі па прыватызацыі дзяржаўных аб'ектаў, заключаныя з парушэннем гэтага Закона пасля ўвядзення яго ў дзеянне, прызнаюцца несапраўднымі з моманту іх заключэння.

Спрэчкі аб прызнанні несапраўднымі здзелак разглядаюцца ў судовым парадку паісках зацікаўленых бакоў, органаў прыватызацыі, пракуратуры.

Артыкул 26. **Адказнасць за парушэнне гэтага Закона**

Асобы, якія сваімі незаконнымі дзеяннямі садзейнічалі заключэнню здзелак у парушэнне гэтага Закона, нясуць крымінальную і адміністрацыйную адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь. Асобы, вінаватыя ва ўчыненні такіх дзеянняў, пакрываюць пацярпеўшым страты ў поўным аб'ёме.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

19 студзеня 1993 года, гор. Мінск.
№ 2103—XII.

ПАСТАНОВА
ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

42 Аб парадку ўвядзення ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб раздзяржаўленні і прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь»

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

1. Увесці ў дзеянне Закон Рэспублікі Беларусь «Аб раздзяржаўленні і прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь» з дня яго апублікавання.

2. Устанавіць, што:

прыватызацыі падлягае маёмасць Рэспублікі Беларусь і адміністрацыйна-тэрытарыяльных утварэнняў;

бязвыплатна ў размеры квот, якія прыпадаюць на кожнага грамадзяніна Рэспублікі Беларусь, перадаюцца 50 працэнтаў маёмасці аб'ектаў, што прыватызуюцца.

3. Устанавіць, што да прывядзення заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб раздзяржаўленні і прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь» прымяняецца дзеючае заканадаўства Рэспублікі Беларусь пастолькі, паколькі яно не супярэчыць дадзенаму Закону.

4. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь у трохмесячны тэрмін:

падрыхтаваць і ўнесці на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь прапановы аб прывядзенні заканадаўчых актаў Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з гэтым Законам;

распрацаваць і прадставіць на зацвярджэнне Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Дзяржаўную праграму прыватызацыі на 1993 год;

унесці ў Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь прапанову па пераліку прадпрыемстваў (аб'яднанняў), арганізацый і відаў маёмасці, якія не падлягаюць раздзяржаўленню і прыватызацыі;

прывесці нарматыўныя акты Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб раздзяржаўленні і прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці ў Рэспубліцы Беларусь»;

забяспечыць перагляд міністэрствамі, дзяржаўнымі камітэтамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь іх нарматыўных актаў;

распрацаваць і зацвердзіць да 1 красавіка 1993 года праграму прыватызацыі дзяржаўных аб'ектаў, якія знаходзяцца ў рэспубліканскай уласнасці, на 1993 год;

распрацаваць і зацвердзіць палажэнні аб ацэнцы аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці, аб камісіях па прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці, аб аўкцыёнах і конкурсах па набыццю аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці, аб пакрыцці затрат, звязаных з работай камісіі па прыватызацыі, тыпавы дагавор паміж органам прыватызацыі і новым уласнікам і іншыя;

распрацаваць і зацвердзіць палажэнні аб спецыялізаваных інвестыцыйных фондах;

забяспечыць распрацоўку і прыняцце нарматыўных актаў, неабходных для выпуску, выдачы, абарачэння і пагашэння імянных прыватызацыйных чэкаў.

5. Мясцовым Саветам народных дэпутатаў:

распрацаваць і зацвердзіць да 1 красавіка 1993 года праграмы прыватызацыі аб'ектаў, што знаходзяцца ва ўласнасці адміністрацыйна-тэрытарыяльных утварэнняў;

вызначыць крыніцы фінансавання работ па прыватызацыі, распрацаваць і зацвердзіць палажэнне аб органах прыватызацыі ўласнасці адміністрацыйна-тэрытарыяльных утварэнняў.

6. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь у двухмесячны тэрмін вызначыць крыніцы фінансавання работ па прыватызацыі. Сумесна з Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь распрацаваць парадак утварэння і выкарыстання сродкаў ад прыватызацыі і ўнесці яго на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

7. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь сумесна з Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь у месячны тэрмін унесці ў Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь прапановы аб размерах і парадку збірання пошлін за паслугі, звязаныя з прыватызацыяй.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

19 студзеня 1993 года, гор. Мінск.
№ 2104—XII.

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

43 Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі*

Гэты Закон з'яўляецца асноватворным у навукова-тэхнічнай сферы і прадугледжвае комплекс метадаў і сродкаў удзелу дзяржавы ў кіраванні навуковымі даследаваннямі, выкарыстанні іх

* *Апублікаваны ў газетах: «Звязда» — 5 лютага 1993 года, «Народная газета» — 10 лютага 1993 года.*

вынікаў, тэхнічным абнаўленні вытворчасці. Законам рэгулююцца адносіны, якія ўзнікаюць паміж органамі дзяржаўнай улады і кіравання і ўсімі суб'ектамі навукова-тэхнічнай дзейнасці ў працэсе фарміравання і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі. У адпаведнасці з гэтым Законам распрацоўваюцца іншыя нарматыўна-прававыя акты, якія рэгламентуюць навукова-тэхнічную дзейнасць Рэспублікі Беларусь.

Закон вызначае, што навука знаходзіцца пад апекай дзяржавы і карыстаецца яе падтрымкай як выключна важная сфера не толькі ў галіне эканамічнага развіцця, а і ў галіне культуры, гісторыі, грамадскіх адносін, забяспечвае эканамічныя і прававыя гарантыі развіцця навукова-тэхнічнай дзейнасці.

Раздзел I
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. **Паняцце дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Дзяржаўная навукова-тэхнічная палітыка з'яўляецца неад'емнай часткай сацыяльна-эканамічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь і ўключае ў сябе ўстаноўленыя гэтым Законам асноўныя мэты, прынцыпы, напрамкі і спосабы ўздзеяння дзяржавы на ўдзельнікаў навуковай (фундаментальныя і прыкладныя навуковыя даследаванні), тэхнічнай (вопытна-канструктарскія і тэхналагічныя распрацоўкі, выраб доследных узораў) і інавацыйнай (вытворчае асваенне і тыражаванне наваўвядзенняў) дзейнасці.

Артыкул 2. **Прававыя асновы дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Заканадаўства аб дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыцы складаецца з гэтага Закона і іншых заканадаўчых актаў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 3. **Асноўныя мэты дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Асноўнымі мэтамі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь з'яўляюцца:

выкарыстанне навукова-тэхнічнага прагрэсу для павышэння эканамічнай эфектыўнасці вытворчасці, паляпшэння экалагічнага становішча ў рэспубліцы;

дасягненне высокага інтэлектуальнага і культурнага ўзроўняў грамадства, накіраваных на паляпшэнне якасці жыцця народа.

Артыкул 4. **Змест дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Зместам дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь з'яўляецца стварэнне органамі дзяржаўнай улады і кіравання рэспублікі неабходных прававых, эканамічных, арганізацыйных і іншых умоў, якія спрыяюць навукова-тэхнічнай і інавацыйнай дзейнасці, фарміраванне структур, што абараняюць правы і інтарэсы грамадзян і дзяржавы ў навукова-тэхнічнай сферы.

Артыкул 5. **Асноўныя прынцыпы дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь**

Асноўнымі прынцыпамі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь з'яўляюцца:

дзяржаўная падтрымка фундаментальнай навукі;

выбар навукова-тэхнічных прыярытэтаў і першачарговая дзяржаўная падтрымка навукова-даследчых і вопытна-канструктарскіх работ, якія садзейнічаюць вырашэнню важнейшых праблем развіцця Рэспублікі Беларусь;

арыентацыя навукова-тэхнічнай дзейнасці на пераважнае развіццё ў рэспубліцы рэсурса-, энерга- і працазберагаючых навукаёмістых вытворчасцей і тэхналогій;

размежаванне паўнамоцтваў органаў дзяржаўнай улады і кіравання па пытаннях фарміравання і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі;

расшырэнне ўдзелу мясцовых органаў улады і кіравання ў рэалізацыі навукова-тэхнічнай палітыкі;

шырокі ўдзел навуковай грамадскасці ў фарміраванні і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі ў рэспубліцы;

спалучэнне навуковай, даследчай і інавацыйнай дзейнасці з адукацыяй;

пошук адораных дзяцей і дзяржаўная падтрымка ў развіцці іх навукова-тэхнічных здольнасцей;

забеспячэнне свабоды навуковай і тэхнічнай творчасці, абароны інтэлектуальнай уласнасці;

выкарыстанне пераважна эканамічных метадаў дзяржаўнага рэгулявання навукова-тэхнічнай дзейнасці;

падтрымка развіцця рыначных адносін у навукова-тэхнічнай сферы, заахвочванне конкурснасці, канкурэнцыі і прадпрымальніцтва, раўнапраўе ўсіх відаў навукова-тэхнічнай дзейнасці незалежна ад форм уласнасці;

павышэнне прэстыжу навуковай працы і тэхнічнай творчасці;

адкрытасць навукова-тэхнічнай палітыкі, якая прадугледжвае развіццё ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва з іншымі дзяржавамі, стварэнне ўмоў для прыцягнення замежнага капіталу, што накіроўваецца на развіццё навукі і тэхнікі, асваенне навейшых тэхналогій і новых відаў прадукцыі.

Артыкул 6. **Суб'екты дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Суб'ектамі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі з'яўляюцца:

органы дзяржаўнай улады і кіравання Рэспублікі Беларусь;

юрыдычныя і фізічныя асобы, якія ажыццяўляюць навукова-тэхнічную дзейнасць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Правы і абавязкі розных суб'ектаў у фарміраванні і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі рэгулююцца адпаведным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 7. **Аб'екты дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Аб'ектамі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі з'яўляюцца:

навуковая, тэхнічная і інавацыйная дзейнасць;

адносіны паміж удзельнікамі навуковай, тэхнічнай і інавацыйнай дзейнасці;

адносіны паміж органамі дзяржаўнай улады і кіравання і ўдзельнікамі навуковай, тэхнічнай і інавацыйнай дзейнасці.

Раздзел II
ПАЎНАМОЦТВЫ ОРГАНАЎ ДЗЯРЖАЎНАЙ УЛАДЫ І КІРАВАННЯ ПА ПЫТАННЯХ РЭГУЛЯВАННЯ РАЗВІЦЦЯ НАВУКІ І ТЭХНІКІ

Артыкул 8. **Органы дзяржаўнай улады і кіравання, якія ажыццяўляюць навукова-тэхнічную палітыку**

Дзяржаўная навукова-тэхнічная палітыка фарміруецца і ажыццяўляецца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь, Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, міністэрствамі, дзяржаўнымі камітэтамі, ведамствамі рэспублікі, мясцовымі Саветамі народных дэпутатаў і іх выканаўча-распарадчымі органамі ў адпаведнасці з паўнамоцтвамі, ускладзенымі на іх гэтым Законам і іншымі заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 9. Паўнамоцтвы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па фарміраванню і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь:

ажыццяўляе заканадаўчае рэгуляванне дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі Рэспублікі Беларусь;

зацвярджае прыярытэтныя напрамкі развіцця навукі і тэхнікі ў рэспубліцы;

устанаўлівае на чарговы год асігнаванні з дзяржаўнага бюджэту Рэспублікі Беларусь на развіццё навукі і тэхнікі;

фарміруе сістэму падатковых, крэдытных, амартызацыйных і іншых заканадаўча ўстанаўліваемых ільгот, якія стымулююць навуковую, тэхнічную і інавацыйную дзейнасць;

ратыфікуе дагаворы і пагадненні з іншымі дзяржавамі, а таксама ўстанаўлівае парадак міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва.

Артыкул 10. Паўнамоцтвы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь па фарміраванню і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь:

арганізуе падрыхтоўку і ўносіць на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь праекты заканадаўчых актаў, прыняцце якіх неабходна для фарміравання і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі;

стварае на аснове заканадаўчых актаў Рэспублікі Беларусь прававыя, эканамічныя і арганізацыйныя механізмы, якія стымулююць дзейнасць прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый і ўстаноў па паскарэнню навукова-тэхнічнага прагрэсу;

вызначае паўнамоцтвы міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў і ведамстваў рэспублікі па пытаннях фарміравання і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі і кантралюе іх дзейнасць;

стварае ў межах сваіх паўнамоцтваў арганізацыйныя структуры, неабходныя для фарміравання і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі;

арганізуе распрацоўку прагнозаў развіцця навукі і тэхнікі;

рыхтуе абгрунтаванні для выбару прыярытэтных напрамкаў развіцця навукі і навукова-тэхнічнага прагрэсу ў рэспубліцы;

распрацоўвае пералік рэспубліканскіх навукова-тэхнічных праграм і парадак іх фарміравання і рэалізацыі;

зацвярджае парадак фінансавання навукова-даследчых і вопытна-канструктарскіх работ і размяркоўвае сродкі рэспубліканскага бюджэту, выдзеленыя на развіццё навукі і тэхнікі;

стварае дзяржаўныя навуковыя ўстановы, фонды і арганізацыі рэспубліканскага падпарадкавання, арганізуе і каардынуе фарміраванне сучаснай інфраструктуры навукова-тэхнічнай дзейнасці;

вызначае парадак фарміравання і выкарыстання пазабюджэтных фондаў для фінансавання навукова-тэхнічнай дзейнасці;

стварае ўмовы для падрыхтоўкі і атэстацыі навуковых, навукова-педагагічных і інжынерна-тэхнічных работнікаў;

заключае міжурадавыя дагаворы і пагадненні аб супрацоўніцтве ў навукова-тэхнічнай сферы, каардынуе і аказвае садзейнічанне развіццю міжнародных сувязей міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў і ведамстваў, прадпрыемстваў, арганізацый і ўстаноў у інтарэсах рэспублікі;

прадстаўляе Рэспубліку Беларусь у міжнародных навукова-тэхнічных арганізацыях;

штогод прадстаўляе даклад Вярхоўнаму Савету Рэспублікі Беларусь аб стане развіцця навукі і тэхнікі ў рэспубліцы;

ажыццяўляе іншыя паўнамоцтвы, звязаныя з фарміраваннем і рэалізацыяй дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі, у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 11. Паўнамоцтвы міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў і ведамстваў Рэспублікі Беларусь па фарміраванню і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі

Паўнамоцтвы міністэрстваў, дзяржаўных камітэтаў і ведамстваў Рэспублікі Беларусь па фарміраванню і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі вызначаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 12. Паўнамоцтвы мясцовых Саветаў народных дэпутатаў па фарміраванню і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі

Мясцовыя Саветы народных дэпутатаў кіруюцца ў сваёй дзейнасці дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкай Рэспублікі Беларусь і прымаюць актыўны ўдзел у яе фарміраванні і рэалізацыі. У гэтых мэтах мясцовыя Саветы народных дэпутатаў:

уносяць у Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь і Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапановы па пытаннях выбару прыярытэтных напрамкаў развіцця навукі і тэхнікі, распрацоўкі рэспубліканскіх навукова-тэхнічных праграм, стварэння дзяржаўных навуковых устаноў і іншых пытаннях дзяржаўнай наву-

кова-тэхнічнай палітыкі, вырашэнне якіх будзе садзейнічаць развіццю рэспублікі і рэгіёна;

прымаюць рашэнні, якія садзейнічаюць рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі на прадпрыемствах, у арганізацыях і ва ўстановах мясцовага падпарадкавання.

У мэтах садзейнічання развіццю навукі і тэхнікі і паскарэння навукова-тэхнічнага прагрэсу ў рэгіёне мясцовыя Саветы народных дэпутатаў маюць права:

фарміраваць і фінансаваць з свайго бюджэту рэгіянальныя навукова-тэхнічныя праграмы і праекты;

ствараць фонды і арганізацыі навуковага абслугоўвання, якія фінансуюцца з мясцовых бюджэтаў;

каардынаваць дзейнасць прадпрыемстваў, арганізацый і ўстаноў рэгіёна ў асваенні новых тэхналогій, удасканальваць арганізацыю вытворчасці, умацоўваць іх сувязі з навуковымі ўстановамі і арганізацыямі.

Раздзел III
ДЗЯРЖАЎНАЕ КІРАВАННЕ НАВУКОВА-ТЭХНІЧНАЙ СФЕРАЙ

Артыкул 13. **Арганізацыя прагназіравання навукова-тэхнічнага развіцця**

Органы дзяржаўнай улады і кіравання Рэспублікі Беларусь прымаюць рашэнні па пытаннях навукова-тэхнічнага развіцця на аснове папярэдняй распрацоўкі прагнозаў па важнейшых праблемах сацыяльна-эканамічнай, навукова-тэхнічнай і структурна-інвестыцыйнай палітыкі.

Для абгрунтавання дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі ў рэспубліцы распрацоўваецца комплексны прагноз навукова-тэхнічнага развіцця Рэспублікі Беларусь. Парадак і арганізацыйна-метадычныя асновы распрацоўкі комплекснага прагнозу навукова-тэхнічнага развіцця Рэспублікі Беларусь вызначаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 14. **Прыярытэты дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі**

Дзяржаўная навукова-тэхнічная палітыка фарміруецца на аснове выбару прыярытэтаў навукова-тэхнічнай дзейнасці, канцэнтрацыі рэсурсаў для вырашэння найбольш вострых сацыяльна-эканамічных праблем рэспублікі.

Прыярытэтныя напрамкі навукова-тэхнічнай дзейнасці вызначаюцца па выніках распрацоўкі прагнозаў сацыяльна-эканамічнага і навукова-тэхнічнага развіцця рэспублікі, складзеных на аснове заключэнняў экспертызы і грамадскага абмеркавання.

Рашэнне аб прыярытэтных напрамках прымаецца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь па прадстаўленню Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і з'яўляецца падставай для размеркавання сродкаў дзяржаўнага бюджэту, які выдзяляецца на развіццё навукі і тэхнікі.

Артыкул 15. **Навукова-тэхнічныя праграмы**

Асноўнай формай рэалізацыі прыярытэтных напрамкаў дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі з'яўляюцца дзяржаўныя, галіновыя, рэгіянальныя, міждзяржаўныя навукова-тэхнічныя праграмы.

Навукова-тэхнічныя праграмы і асобныя праекты могуць быць састаўной часткай дзяржаўных праграм па вырашэнню важнейшых праблем, якія вынікаюць з доўгатэрміновых інтарэсаў развіцця матэрыяльнай і духоўнай культуры народа рэспублікі і зацвярджаюцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь.

Дзяржаўныя навукова-тэхнічныя праграмы распрацоўваюцца на аснове сучасных дасягненняў навукі і тэхнікі для вырашэння буйных народнагаспадарчых, экалагічных, сацыяльных і абаронных праблем. Пералік дзяржаўных навукова-тэхнічных праграм, парадак іх распрацоўкі, выканання і фінансавання вызначаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Распрацоўка і рэалізацыя галіновых і рэгіянальных навукова-тэхнічных праграм ажыццяўляюцца адпаведнымі органамі кіравання.

Парадак удзелу Рэспублікі Беларусь у міждзяржаўных навукова-тэхнічных праграмах і праектах устанаўліваецца адпаведнымі міждзяржаўнымі (міжурадавымі) пагадненнямі і дагаворамі зыходзячы з інтарэсаў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 16. **Дзяржаўны заказ**

Заданні па рэалізацыі дзяржаўных навукова-тэхнічных праграм і асобных праектаў выдаюцца ў форме дзяржаўных заказаў на конкурснай аснове. Парадак фарміравання дзяржаўных заказаў вызначаецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 17. **Дзяржаўная навукова-тэхнічная экспертыза**

Конкурсны адбор заданняў па рэалізацыі дзяржаўных навукова-тэхнічных праграм і асобных праектаў ажыццяўляецца на аснове вынікаў дзяржаўнай экспертызы, для правядзення якой прыцягваюцца на дагаворнай (кантрактнай) аснове вядучыя навуковыя ўстановы, грамадскія арганізацыі вучоных, а таксама асобныя вучоныя і спецыялісты, у тым ліку замежныя.

Парадак арганізацыі і правядзення дзяржаўнай навукова-тэхнічнай экспертызы рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18. **Дзяржаўнае фінансаванне навукова-тэхнічнай дзейнасці**

У мэтах захавання і развіцця навукова-тэхнічнага патэнцыялу Рэспублікі Беларусь органамі дзяржаўнай улады і кіравання штогод выдзяляюцца асігнаванні на фінансаванне навукова-тэхнічнай дзейнасці з бюджэту і іншых крыніц, што кантралююцца імі. Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пры зацвярджэнні бюджэту на чарговы год устанаўлівае ніжнюю мяжу агульных затрат на навукова-тэхнічную дзейнасць у працэнтах ад даходнай часткі бюджэту, а таксама нарматыў аб'ёму фінансавання фундаментальных і пошукавых даследаванняў у працэнтах да агульнага аб'ёму бюджэтных асігнаванняў на навукова-даследчыя і вопытна-канструктарскія работы.

Сродкі, прадугледжаныя ў бюджэце для фінансавання развіцця навукі і тэхнікі, выкарыстоўваюцца па наступных напрамках:

на правядзенне фундаментальных і пошукавых даследаванняў у галіне прыродазнаўчых, тэхнічных і грамадскіх навук;

на выкананне заданняў дзяржаўных навукова-тэхнічных праграм і асобных навукова-тэхнічных праектаў;

на падрыхтоўку і павышэнне кваліфікацыі навуковых, навукова-педагагічных і інжынерна-тэхнічных кадраў;

на аднаразовую дапамогу навуковым калектывам, навукова-даследчым установам, асобным вучоным і вышэйшым навучальным установам у мэтах развіцця іх матэрыяльна-тэхнічнай базы, распрацоўкі прынцыпова новых тэхналогій і абсталявання;

на аплату працэнтаў банкаўскіх крэдытаў і (пры неабходнасці) пагашэнне пазыковай запазычанасці навуковых устаноў;

на расходы, звязаныя з навукова-тэхнічным супрацоўніцтвам на аснове міждзяржаўных (міжурадавых) пагадненняў і дагавораў.

Артыкул 19. **Фонды спецыяльнага прызначэння**

Для фінансавання фундаментальных і прыкладных даследаванняў у рамках дзяржаўных, навукова-тэхнічных праграм і асобных праектаў, а таксама іншых форм рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі пераважна выкарыстоўваюцца фонды спецыяльнага прызначэння (фонд фундаментальных даследаванняў і іншыя), якія ствараюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Крыніцамі фарміравання фондаў з'яўляюцца асігнаванні з дзяржаўнага бюджэту, добраахвотныя адлічэнні зацікаўленых міністэрстваў, ведамстваў, прадпрыемстваў і арганізацый, грамадзян, замежных фірм і арганізацый, а таксама даходы ад уласнай дзейнасці фондаў.

Для фінансавання галіновых навукова-тэхнічных праграм і асобных праектаў міністэрствы і ведамствы Рэспублікі Беларусь могуць ствараць спецыяльныя галіновыя і міжгаліновыя пазабюджэтныя фонды.

Крыніцамі фарміравання спецыяльных галіновых і міжгаліновых фондаў з'яўляюцца добраахвотныя адлічэнні прадпрыемстваў ад сабекошту таварнай прадукцыі (работ) і іншыя добраахвотныя ўзносы юрыдычных і фізічных асоб.

Артыкул 20. **Падатковы механізм у галіне навукі і тэхнікі**

Установы і арганізацыі, якія функцыяніруюць у навукова-тэхнічнай сферы, без залежнасці ад формы ўласнасці і відаў прадпрымальніцтва могуць поўнасцю або часткова вызваляцца ад выплаты падаткаў у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 21. **Сістэма навукова-тэхнічнай інфармацыі**

Адным з напрамкаў дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі з'яўляецца падтрымка і развіццё сістэмы навукова-тэхнічнай інфармацыі. У гэтых мэтах органамі дзяржаўнай улады і кіравання Рэспублікі Беларусь:

забяспечваецца развіццё цэнтральных і тэрытарыяльных сетак збору і апрацоўкі ўсіх відаў навукова-тэхнічных даных;

прымаюцца меры да распаўсюджвання і павышэння якаснага ўзроўню інфармацыйнай прадукцыі;

ажыццяўляецца фінансавая, у тым ліку валютная, падтрымка пошуку і набыцця навукова-тэхнічнай інфармацыі;

ствараюцца ўмовы для галоснасці, агульнадаступнасці і захаванасці навукова-тэхнічнай інфармацыі. Абмежаванні па выкарыстанню інфармацыі, якая з'яўляецца дзяржаўнай, службовай або камерцыйнай тайнай, устанаўліваюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 22. **Дзяржаўная ахова прамысловай уласнасці**

Рэгуляванне ўсяго комплексу прававых і эканамічных адносін, звязаных са стварэннем, аховай і выкарыстаннем прамысловай уласнасці, ажыццяўляецца заканадаўствам Рэспублікі Бела-

русь і міждзяржаўнымі шматбаковымі або двухбаковымі дагаворамі і пагадненнямі з удзелам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 23. **Метралогія, стандартызацыя і сертыфікацыя прадукцыі ў навукова-тэхнічнай сферы**

Стандартызацыя, метралагічнае забеспячэнне і сертыфікацыя прадукцыі ў навукова-тэхнічнай сферы ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і міжнароднымі шматбаковымі і двухбаковымі дагаворамі і пагадненнямі з удзелам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 24. **Дзяржаўная палітыка ў галіне падрыхтоўкі навуковых кадраў і павышэння прэстыжу навукова-тэхнічнай дзейнасці**

Дзяржаўная палітыка Рэспублікі Беларусь у галіне падрыхтоўкі навуковых кадраў і навукова-тэхнічнай дзейнасці з'яўляецца састаўной часткай дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі і накіравана на прырашчэнне навукова-тэхнічнага і інтэлектуальнага патэнцыялу грамадства, развіццё творчасці і распаўсюджванне навуковай і тэхнічнай культуры. У гэтых мэтах органы дзяржаўнай улады і кіравання Рэспублікі Беларусь:

садзейнічаюць навукова-тэхнічнай дзейнасці, сацыяльнай, эканамічнай і прававой абароненасці навуковых, навукова-педагагічных і інжынерна-тэхнічных работнікаў;

фарміруюць дзяржаўную палітыку ў галіне аплаты працы навуковых, навукова-педагагічных і інжынерна-тэхнічных работнікаў з мэтай падняцця прэстыжу і прыцягнення ў гэту сферу найбольш здольных і таленавітых грамадзян;

забяспечваюць падрыхтоўку навуковых кадраў у вышэйшых навучальных установах, акадэмічных навуковых установах і іншых дзяржаўных навуковых арганізацыях, выдзяляюць ім ва ўстаноўленым парадку неабходныя матэрыяльныя рэсурсы і бюджэтныя асігнаванні, устанаўліваюць адпаведныя льготы і перавагі;

ствараюць роўныя прававыя ўмовы для функцыянавання арганізацыйных структур, якія грунтуюцца на розных формах уласнасці і ажыццяўляюць навучанне і павышэнне кваліфікацыі кадраў;

фарміруюць сістэму пошуку і адбору таленавітай моладзі, ствараюць сетку спецыялізаваных навучальных устаноў, вучэбна-вытворчых комплексаў на базе вышэйшых навучальных устаноў, акадэмічных і галіновых навуковых арганізацый і прадпрыемстваў, садзейнічаюць стажыроўцы маладых вучоных у вядучых навучальных і навуковых установах, супрацоўніцтву вучоных, выкладчыкаў і спецыялістаў на выкладчыцкай і навукова-даследчай работах, іншым формам інтэграцыі навукі, адукацыі і вытворчасці;

садзейнічаюць фарміраванню сістэмы атэстацыі навуковых і навукова-педагагічных кадраў, узаемнаму прызнанню дыпломаў аб вышэйшай адукацыі і вучоных ступенях на міждзяржаўным узроўні.

Артыкул 25. **Акадэмія навук Беларусі**

Акадэмія навук Беларусі з'яўляецца самакіруемай навуковай арганізацыяй, якой заканадаўствам Рэспублікі Беларусь прадастаўлены адпаведны статус. Сродкі на яе дзейнасць штогод вызначаюцца ў бюджэце.

Акадэмія навук Беларусі нясе адказнасць за развіццё ў рэспубліцы фундаментальных даследаванняў. Яна ўдзельнічае ў фарміраванні і рэалізацыі дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі, правядзенні экспертызы важнейшых навукова-тэхнічных і народнагаспадарчых праграм і праектаў.

Артыкул 26. **Дзяржаўнае рэгуляванне міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва**

Органы дзяржаўнай улады і кіравання Рэспублікі Беларусь падтрымліваюць і садзейнічаюць развіццю міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва ўстаноў, арганізацый, прадпрыемстваў, грамадскіх навуковых і навукова-тэхнічных аб'яднанняў, асобных вучоных і спецыялістаў Рэспублікі Беларусь, а таксама ствараюць неабходныя прававыя і эканамічныя ўмовы для ўстанаўлення імі раўнапраўных адносін з замежнымі і міжнароднымі суб'ектамі, якія ажыццяўляюць навукова-тэхнічную дзейнасць, калі гэтыя адносіны не супярэчаць заканадаўству Рэспублікі Беларусь.

Міжнароднае навукова-тэхнічнае супрацоўніцтва Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца шляхам:

выканання сумесных навуковых даследаванняў, тэхнічных і тэхналагічных распрацовак, навукова-тэхнічных праектаў і праграм на аснове адпаведных міжнародных дагавораў, пагадненняў і кантрактаў;

правядзення сумесных даследаванняў і распрацовак у міжнародных калектывах спецыялістаў, у міжнародных інстытутах, сумесных прадпрыемствах і арганізацыях;

ажыццяўлення ўзаемнага абмену навукова-тэхнічнай інфармацыяй, стварэння і выкарыстання аб'яднаных міждзяржаўных інфармацыйных фондаў і банкаў даных;

правядзення міжнародных кангрэсаў, канферэнцый, сімпозіумаў і іншых навуковых нарад;

узаемнага абмену навуковымі, навукова-педагагічнымі і навукова-тэхнічнымі кадрамі, студэнтамі і аспірантамі, а таксама сумеснай падрыхтоўкі спецыялістаў;

ажыццяўлення іншых форм міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва, якія не супярэчаць заканадаўству Рэспублікі Беларусь.

Суб'екты навукова-тэхнічнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь могуць прымаць удзел у выкананні міжнародных праграм і праектаў, заключаць дагаворы, пагадненні і кантракты з замежнымі і міжнароднымі арганізацыямі і фірмамі, уступаць у замежныя і міжнародныя навуковыя таварыствы, асацыяцыі і саюзы ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Абмежаванні правоў суб'ектаў у навукова-тэхнічнай дзейнасці Рэспублікі Беларусь у сферы міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва ўстанаўліваюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

19 студзеня 1993 года, гор. Мінск.
№ 2105—XII.

ПАСТАНОВА
ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

44 Аб парадку ўвядзення ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі»

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

1. Увесці ў дзеянне Закон Рэспублікі Беларусь «Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі» з моманту яго апублікавання.

2. Да прывядзення заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі» прымяняецца дзеючае заканадаўства, калі яно не супярэчыць дадзенаму Закону.

3. Дазволіць Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь на пераходны перыяд пераводу эканомікі рэспублікі на рынычныя адносіны, але не больш чым на пяць гадоў устанаўліваць дадатковыя крыніцы фарміравання фондаў спецыяльнага прызначэння ў будаўніцтве (фонд развіцця будаўнічай навукі) за кошт сродкаў, якія ўключаюцца ў каштарысны кошт аб'екта (дагаворную цану) з аднясеннем на сабекошт будаўніча-мантажных работ.

4. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь да 1 мая 1993 года:

прывесці рашэнні Урада Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі»;

забяспечыць распрацоўку і зацвярджэнне нарматыўных актаў, неабходных для рэалізацыі дадзенага Закона;

забяспечыць адмену міністэрствамі і ведамствамі Рэспублікі Беларусь іх нарматыўных актаў, якія супярэчаць дадзенаму Закону;

прадставіць у Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь прапановы:

па прывядзенню заканадаўчых актаў Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб асновах дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі» і прыняццю новых заканадаўчых актаў зыходзячы з палажэнняў дадзенага Закона;

аб прыярытэтных напрамках дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі;

аб парадку міжнароднага навукова-тэхнічнага супрацоўніцтва дзяржаўных органаў, прадпрыемстваў, арганізацый і ўстаноў Рэспублікі Беларусь.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

19 студзеня 1993 года, гор.Мінск.
№ 2106—XII.

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

45 Аб Дзяржаўным бюджэце Рэспублікі Беларусь на 1993 год*

Паказчыкі Дзяржаўнага бюджэту Рэспублікі Беларусь на 1993 год сфарміраваны зыходзячы з прагнозных ацэнак фінансава-гаспадарчай дзейнасці прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый і ўстаноў пры далейшай лібералізацыі цэн на харчовыя тавары, паслугі і тарыфы. У адпаведнасці з прынятымі заканадаўчымі актамі ў бюджэце прадугледжаны асігнаванні на са-

* *Апублікаваны ў газетах: «Народная газета» — 16 лютага 1993 года, «Звязда» — 19 лютага 1993 года.*

цыяльную абарону малазабяспечаных слаёў насельніцтва, прыярытэтнае развіццё сацыяльнай сферы і аграпрамысловага комплексу, іншыя мерапрыемствы, звязаныя з функцыяніраваннем эканомікі. Улічваючы абмежаваныя магчымасці бюджэту, частку расходаў прадугледжваецца прафінансаваць за кошт крэдытаў банкаў і ўтвараемых галіновых цэнтралізаваных інвестыцыйных і іншых фондаў.

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

Артыкул 1. Устанавіць, што гранічныя размеры дэфіцытаў мясцовых бюджэтаў усіх узроўняў на 1993 год не могуць перавышаць 12 працэнтаў і рэспубліканскага бюджэту — 17 працэнтаў ад аб'ёму бюджэту па расходах без уліку затрат па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

Разліковыя размеры дэфіцытаў кансалідаваных мясцовых бюджэтаў абласцей і горада Мінска прадстаўляюцца выканаўчымі камітэтамі абласных і Мінскага гарадскога Саветаў народных дэпутатаў Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь у 10-дзённы тэрмін пасля зацвярджэння бюджэтаў першапачатковага тэрытарыяльнага ўзроўню.

Забараніць прыняцце ў працэсе выканання бюджэтаў рашэнняў, якія выклікаюць рост расходаў або памяншэнне даходаў бюджэтаў без вызначэння крыніц іх пакрыцця.

Артыкул 2. Устанавіць, што ў 1993 годзе сродкі ад прыватызацыі аб'ектаў дзяржаўнай (рэспубліканскай і камунальнай) уласнасці, за выключэннем жыллёвага фонду, накіроўваюцца: 10 працэнтаў — у фонд прыватызацыі Камітэта па кіраванню дзяржаўнай маёмасцю пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь, 30 працэнтаў — у мясцовыя бюджэты абласцей і горада Мінска і 60 працэнтаў — у рэспубліканскі бюджэт. Даходы рэспубліканскага бюджэту ад паступленняў гэтых сродкаў поўнасцю накіроўваюцца на расходы па абслугоўванню ўнутранага дзяржаўнага доўгу.

Артыкул 3. Устанавіць, што даходы рэспубліканскага бюджэту на 1993 год фарміруюцца за кошт:

адлічэнняў ад акцызаў у размеры 70 працэнтаў;

адлічэнняў ад падатку на прыбытак і падатку на даходы прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый (акрамя тых, якія ўваходзяць у склад камунальнай уласнасці, грамадскіх арганізацый, прадпрыемстваў і арганізацый спажывецкай кааперацыі, іншых кааператываў, а таксама іншых прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый мясцовай гаспадаркі, што выплачваюць гэтыя падаткі поўнасцю ў мясцовыя бюджэты) у размеры 50 працэнтаў;

адлічэнняў ад падатку на дабаўленую вартасць (за выключэннем перадаваемых у мясцовыя бюджэты абласцей і горада Мінска

ў размерах, прадугледжаных пунктам «в» часткі першай артыкула 13 гэтага Закона);

надзвычайнага падатку для ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС;

падатку на экспарт па прадукцыі, якая рэалізуецца ў краіны рублёвай зоны;

падатку на паліва;

даходаў ад разбраніравання дзяржаўных рэзерваў;

даходаў ад знешнеэканамічнай дзейнасці;

паступленняў рублёвага пакрыцця за продаж валюты з Дзяржаўнага валютнага фонду Рэспублікі Беларусь;

падатку на нерухомасць прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый, якія адносяцца да рэспубліканскай уласнасці, прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый іншых форм уласнасці, за выключэннем прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый, што выплачваюць гэты падатак у мясцовыя бюджэты;

іншых падаткаў, даходаў і непадатковых паступленняў, за выключэннем адлічэнняў, якія выплачваюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам у мясцовыя бюджэты абласцей і горада Мінска.

Артыкул 4. Зацвердзіць рэспубліканскі бюджэт на 1993 год па даходах у суме 773628 млн. рублёў.

Артыкул 5. Устанавіць даходы рэспубліканскага бюджэту на 1993 год:

	(млн. рублёў)
Акцызы	126178,0
Падатак на дабаўленую вартасць	178034,5
Падатак на прыбытак	111710,1
Падатак на нерухомасць	26503,0
Даходы ад знешнеэканамічнай дзейнасці	2890,0
Паступленні рублёвага пакрыцця за продаж валюты з Дзяржаўнага валютнага фонду Рэспублікі Беларусь	33000,0
Надзвычайны падатак для фінансавання расходаў па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС	90000,0
Даходы ад размяшчэння Дзяржаўнай пазыкі Рэспублікі Беларусь і іншыя мэтавыя паступленні для фінансавання расходаў па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС	64000,0
Плата за зямлю	4837,8
Падатак на паліва	48167,1
Даходы ад разбраніравання дзяржаўных рэзерваў	30358,0

Даходы ад прыватызацыі дзяржаўнай уласнасці	762,0
Падатак на экспарт па прадукцыі, якая рэалізуецца ў краіны рублёвай зоны	45000,0
Іншыя падаткі, даходы і непадатковыя паступленні	12187,5

Артыкул 6. Устанавіць, што сродкі рэспубліканскага бюджэту накіроўваюцца ў 1993 годзе на забеспячэнне функцыяніравання галін народнай гаспадаркі, якія знаходзяцца ў кіраванні рэспубліканскіх органаў, на фінансаванне фундаментальных даследаванняў і тэхнічных распрацовак, сацыяльна-культурных устаноў і мерапрыемстваў агульнарэспубліканскай значнасці і сацыяльнай абароны насельніцтва, мерапрыемстваў па ліквідацыі катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, абароны, утрыманне праваахоўных органаў, судовых органаў і органаў пракуратуры, рэспубліканскіх органаў дзяржаўнай улады і кіравання, стварэнне неабходных фінансавых рэзерваў і іншыя расходы агульнарэспубліканскага значэння.

Артыкул 7. Зацвердзіць рэспубліканскі бюджэт на 1993 год па расходах у суме 893938,4 млн. рублёў.

Артыкул 8. Устанавіць у рэспубліканскім бюджэце на 1993 год асігнаванні на:

(млн. рублёў)

Фінансаванне народнай гаспадаркі	299920,4
У тым ліку на:	
дзяржаўныя капітальныя ўкладанні	15173,4
дзяржаўную датацыю	6377,8
пакрыццё розніц у цэнах і надбавак да закупачных цэн	179818,2
У тым ліку на:	
харчаванне	166617,7
паліва	13200,5
геолагаразведачныя і тапаграфа-геадэзічныя работы	3181,3
аперацыйныя расходы	5634,1
будаўніцтва, рамонт і ўтрыманне аўтамабільных дарог (за кошт паступлення сродкаў па падатку на паліва)	48167,1
дзяржаўную субсідыю сельскагаспадарчым прадпрыемствам для прыярытэтнага развіцця сяла і забеспячэння парытэту цэн на прамысловую і сельскагаспадарчую прадукцыю (уключаючы вапнаванне глеб)	29041,0
у тым ліку за кошт плацяжоў за зямлю	2588,2
дзяржаўную падтрымку сялянскіх (фермерскіх) гаспадарак	2000,0
дзяржаўную субсідыю фонду прадпрымальніцтва	200,0
ільготнае крэдытаванне:	
канверсуемых прадпрыемстваў	2500,0
іншых аб'ектаў вытворчай і невытворчай сферы	2500,0
з іх прадпрыемстваў і арганізацый аграпрамысловага комплексу	1500,0
кампенсацыю жыллёва-будаўнічым кааператывам дадатковых затрат і іх ільготнае крэдытаванне, уключаючы кампенсацыю ваеннаслужачым запасу	2300,0
іншыя расходы	3027,5
Фінансаванне сацыяльна-культурных устаноў і мерапрыемстваў	113659,5
У тым ліку на:	
народную адукацыю і падрыхтоўку кадраў	52610,0
культуру і сродкі масавай інфармацыі	12748,0
ахову здароўя	23219,8
фізічную культуру	2985,6
сацыяльнае забеспячэнне	19245,1
фінансаванне спецыяльных сацыяльных праграм і мерапрыемстваў	2851,0
Фінансаванне навукі	19355,9
Расходы, звязаныя са знешнеэканамічнай дзейнасцю	35886,0
Расходы па закладцы дзяржаўных і мабілізацыйных рэзерваў	33872,6
Утрыманне органаў унутраных спраў (уключаючы ўнутраныя войскі)	30820,0
Утрыманне папраўча-працоўных устаноў	4600,0
Утрыманне органаў дзяржаўнай бяспекі	3143,7
Утрыманне судовых органаў	1661,5
Утрыманне органаў пракуратуры	1663,9
Утрыманне мытных органаў	2676,4
Расходы на абарону (уключаючы пагранічныя і чыгуначныя войскі, абароннае спартыўна-тэхнічнае таварыства, штаб і воінскія часці грамадзянскай абароны)	56506,7

Утрыманне органаў дзяржаўнай улады і кіравання	11373,3
Рэзервовы фонд Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь	6339,0
Рэзерв Міністра фінансаў Рэспублікі Беларусь	334,0
Фонд стабілізацыі эканомікі	3335,0
Расходы па абслугоўванню дзяржаўнага ўнутранага доўгу і выдадзеных пазык пад гарантыю бюджэту	29340,0
Расходы па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС	154000,0
Расходы па выпуску разліковых білетаў Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь і каштоўных папер	1200,0
Сродкі для павелічэння абаротнай касавай наяўнасці	3115,8
Іншыя расходы	22719,5
Сродкі, што перадаюцца мясцовым бюджэтам па ўзаемных разліках	58415,2

Артыкул 9. Зацвердзіць абаротную касавую наяўнасць па рэспубліканскаму бюджэту на 1 студзеня 1994 года ў суме 3490,8 млн. рублёў.

Артыкул 10. Устанавіць на 1993 год надзвычайны падатак у размеры 18 працэнтаў ад фонду аплаты працы ўсіх прадпрыемстваў, аб'яднанняў і гаспадарчых арганізацый, размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь (за выключэннем калгасаў, саўгасаў, сялянскіх (фермерскіх) гаспадарак, міжгаспадарчых прадпрыемстваў і арганізацый, сельскагаспадарчых кааператываў, падсобных сельскіх гаспадарак прамысловых прадпрыемстваў і іншых сельскагаспадарчых фарміраванняў незалежна ад форм уласнасці ў частцы фонду аплаты працы за выраблёную імі прадукцыю раслінаводства, жывёлагадоўлі і пчалярства) з аднясеннем яго на сабекошт прадукцыі, работ і аказаных паслуг і накіраваннем сумы гэтага падатку на фінансаванне мерапрыемстваў па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь устанавіць парадак выплаты надзвычайнага падатку прадпрыемствамі, аб'яднаннямі і арганізацыямі.

Артыкул 11. Устанавіць на 1993 год у рэспубліканскім бюджэце расходы па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС у суме 154000 млн. рублёў, даходы ад паступленняў сродкаў надзвычайнага падатку ў суме 90000 млн. рублёў, ад размяшчэння Дзяржаўнай пазыкі Рэспублікі Беларусь (абавязковай і добраахвотнай) і іншых мэтавых паступленняў для фінансавання ўказаных расходаў у суме 64000 млн. рублёў.

Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь:

а) выпусціць у 1993 годзе Дзяржаўную пазыку Рэспублікі Беларусь, якая размяшчаецца ў абавязковым парадку сярод дзяржаўных, кааператыўных і іншых прадпрыемстваў, арганізацый (незалежна ад форм уласнасці) і банкаў, а таксама размяшчаецца на добраахвотных пачатках сярод прадпрыемстваў і арганізацый (незалежна ад форм уласнасці) і насельніцтва. Даходы ад паступлення сродкаў па гэтай пазыцы накіраваць на фінансаванне мерапрыемстваў па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

Устанавіць умовы выпуску ўказанай пазыкі і вызначыць арганізацыйныя меры па разгортванню гэтай работы;

б) адшукваць іншыя крыніцы для больш поўнага забеспячэння фінансавання мерапрыемстваў па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС за кошт эканоміі па іншых артыкулах расходаў бюджэту, долевага ўдзелу сродкаў удзельнікаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў, прыцягнення замежных інвестыцый.

Артыкул 12. У сувязі з недастатковасцю бюджэтных асігнаванняў для падтрымання фіксаваных рознічных цэн на харчовыя тавары стварыць у 1993 годзе рэспубліканскі пазабюджэтны фонд рэгулявання рознічных цэн за кошт адлічэнняў у размеры 3 працэнтаў выручкі ад рэалізацыі па свабодных цэнах прадукцыі, работ і паслуг (у забеспячэнска-збытавых, нарыхтоўчых, гандлёвых і гандлёва-закупачных арганізацыях, прадпрыемствах грамадскага харчавання — ад аб'ёму валавога даходу) усімі прадпрыемствамі, аб'яднаннямі і арганізацыямі незалежна ад форм уласнасці, за выключэннем калгасаў, саўгасаў і сялянскіх (фермерскіх) гаспадарак, міжгаспадарчых прадпрыемстваў і арганізацый, сельскагаспадарчых кааператываў, падсобных сельскіх гаспадарак прамысловых прадпрыемстваў і іншых сельскагаспадарчых фарміраванняў па рэалізацыі выраблёнай імі прадукцыі раслінаводства, жывёлагадоўлі і пчалярства.

Адлічэнні ва ўказаны фонд улічваюцца пры фарміраванні адпускной цаны, выключаюцца з выручкі ад рэалізацыі прадукцыі (работ, паслуг) у першачарговым парадку і не ўлічваюцца пры падліку акцызаў, падаткаў на дабаўленую вартасць і прыбытак, а таксама іншых плацяжоў, якія выплачваюцца ў бюджэт, і адлічэнняў у пазабюджэтныя фонды.

Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь вызначыць парадак вылічэння, унясення сродкаў ва ўказаны фонд прадпрыемствамі, аб'яднаннямі і арганізацыямі, а таксама выкарыстання сродкаў фонду па мэтаваму прызначэнню.

Артыкул 13. Зацвердзіць на 1993 год нарматывы адлічэнняў (у працэнтах) у мясцовыя бюджэты абласцей і горада Мінска:

а) ад акцызаў — 30;

б) ад падатку на прыбытак і падатку на даходы прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый (акрамя тых, якія ўваходзяць у склад камунальнай уласнасці, грамадскіх арганізацый, прадпрыемстваў і арганізацый спажывецкай кааперацыі, іншых кааператываў, а таксама іншых прадпрыемстваў і арганізацый мясцовай гаспадаркі, што выплачваюць гэтыя падаткі поўнасцю ў мясцовыя бюджэты) — 50;

в) ад падатку на дабаўленую вартасць — 50, за выключэннем мясцовых бюджэтаў горада Мінска; у мясцовыя бюджэты горада Мінска зацвердзіць нарматыў адлічэнняў — 25.

Падатак на нерухомасць, які выплачваецца прадпрыемствамі, аб'яднаннямі і арганізацыямі камунальнай уласнасці, грамадскімі арганізацыямі, прадпрыемствамі і арганізацыямі спажывецкай кааперацыі, іншымі кааператывамі, а таксама іншымі прадпрыемствамі і арганізацыямі мясцовай гаспадаркі, фізічнымі асобамі, поўнасцю залічваецца ў мясцовыя бюджэты абласцей і горада Мінска.

Іншыя падаткі, даходы і непадатковыя паступленні залічваюцца ў мясцовыя бюджэты абласцей і горада Мінска ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 14. Перадаць у 1993 годзе па ўзаемных разліках з рэспубліканскага бюджэту мясцовым бюджэтам Брэсцкай вобласці 17215,2 млн. рублёў, Гомельскай вобласці — 1978,7 млн. рублёў, Гродзенскай вобласці — 11576,9 млн. рублёў, Мінскай вобласці — 26397,1 млн. рублёў, Магілёўскай вобласці — 1247,3 млн. рублёў для забеспячэння фінансавання расходаў, якія не пакрываюцца замацаванымі за мясцовымі бюджэтамі даходамі і адлічэннямі ад агульнарэспубліканскіх падаткаў і даходаў у мясцовыя бюджэты абласцей па адзіных працэнтах.

Артыкул 15. У выпадках прыняцця абласнымі, Мінскім гарадскім Саветамі народных дэпутатаў рашэнняў, якія супярэчаць артыкулам 13 і 14 гэтага Закона, а таксама ў выпадках прыняцця рашэнняў мясцовымі Саветамі народных дэпутатаў, якія супярэчаць рашэнням вышэйстаячых Саветаў народных дэпутатаў аб размерах адлічэнняў ад падаткаў і даходаў у ніжэйстаячыя бюджэты і парадку ўзаемных разлікаў паміж бюджэтамі, або невыканання імі і выканаўчымі камітэтамі мясцовых Саветаў народных дэпутатаў указаных палажэнняў у працэсе выканання бюджэтаў, сродкі, што належаць адпаведным бюджэтам, спаганяюцца (перадаюцца) выканаўчымі органамі дзяржаўнай улады ў бясспрэчным (першачарговым) парадку.

Артыкул 16. Устанавіць на 1993 год ліміт удзелу Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь у крэдытаванні бюджэтнай сістэмы Рэспублікі Беларусь у размеры не больш 6 працэнтаў ад валавога нацыянальнага прадукту.

Устанавіць гранічны размер платы за абслугоўванне Нацыянальным банкам Рэспублікі Беларусь дзяржаўнага ўнутранага доўгу 6,5 працэнта гадавых.

Артыкул 17. Зацвердзіць у адпаведнасці з пунктам «г» артыкула 5 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб падатку на экспарт і імпарт» на 1993 год спіс абсталявання, матэрыялаў і маёмасці, якія ўвозяцца для стварэння новых і мадэрнізацыі дзеючых вытворчасцей і не абкладаюцца падаткам на імпарт (прыкладаецца).

Артыкул 18. Устанавіць, што ў 1993 годзе 20 працэнтаў сродкаў падатку на паліва накіроўваецца на аплату выкананых аб'ёмаў работ па будаўніцтву ўнутрыгаспадарчых дарог калгасаў і саўгасаў, якія злучаюць сельскія населеныя пункты паміж сабой і з аўтамабільнымі дарогамі агульнага карыстання і перадаюцца на баланс дарожных арганізацый.

Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь вызначыць парадак і ўмовы фінансавання ўказаных работ.

Артыкул 19. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь:

а) у працэсе выканання бюджэту прымаць практычныя меры па забеспячэнню поўнага паступлення прадугледжаных даходаў і своечасовага фінансавання расходаў, скарачэнню дэфіцыту бюджэту за кошт прыцягнення дадатковых даходаў прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый і насельніцтва, зрабіць больш жорсткім кантроль за эфектыўным і строга мэтавым выкарыстаннем выдзяляемых бюджэтных сродкаў. У першачарговым парадку забяспечваць сродкамі мерапрыемствы па сацыяльнай абароне малазабяспечаных слаёў насельніцтва і па ліквідацыі вынікаў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС. Па пытаннях, якія патрабуюць рашэння Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, уносіць адпаведныя прапановы;

б) улічваючы, што ў працэсе выканання бюджэту ва ўмовах змянення цэн і тарыфаў магчымы значныя адхіленні па даходах і расходах рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў абласцей і горада Мінска супраць размераў, улічаных у разліках пры зацвярджэнні на 1993 год нарматываў адлічэнняў у іх бюджэты ад агульнарэспубліканскіх падаткаў і даходаў, уносіць удакладненні па даходах і расходах рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў і ва ўзаемныя разлікі рэспубліканскага бюджэту з мясцовымі бюджэтамі абласцей і горада Мінска ў межах устаноўленага артыкулам 1 гэтага Закона гранічнага ўзроўню дэфіцытаў бюджэтаў;

в) прадугледзець у 1993 годзе накіраванне сродкаў рэспубліканскага дарожнага фонду ў суме 2566 млн. рублёў на фінансаванне расшырэння вытворчасці вытворчага аб'яднання «Граніт» Міністэрства прамысловасці будаўнічых матэрыялаў Рэспублікі Беларусь;

г) дазволіць міністэрствам і ведамствам, органам гаспадарчага кіравання выканаўчых камітэтаў абласных і Мінскага гарадскога Саветаў народных дэпутатаў Рэспублікі Беларусь утвараць у 1993 годзе:

цэнтралізаваныя інвестыцыйныя фонды за кошт цэнтралізацыі да 15 працэнтаў амартызацыйных адлічэнняў, прызначаных на поўнае аднаўленне асноўных фондаў, а таксама адлічэнняў у размеры да 1 працэнта сабекошту прадукцыі (работ і паслуг) дзяржаўных прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый з аднясеннем указаных сум на сабекошт. Па прадпрыемствах і арганізацыях Міністэрства транспарту Рэспублікі Беларусь, Міністэрства сувязі і інфарматыкі Рэспублікі Беларусь устанавіць павышаны размер адлічэнняў у цэнтралізаваныя інвестыцыйныя фонды з улікам спецыфікі работы гэтых галін і стану матэрыяльна-тэхнічнай базы транспарту і сувязі;

спецыяльныя галіновыя і міжгаліновыя фонды навукова-даследчых, вопытна-канструктарскіх работ і асваення новых відаў навукаёмістай прадукцыі за кошт адлічэнняў у размеры да 1 працэнта выручкі ад рэалізацыі прадукцыі (работ, паслуг) дзяржаўных прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый. Указаныя сумы адносяцца на сабекошт;

д) дазволіць Дзяржаўнаму камітэту Рэспублікі Беларусь па прамысловасці і міжгаліновых вытворчасцях утвараць пачынаючы з 1993 года мэтавы фонд садзейнічання канверсіі ваеннай вытворчасці, які фарміруецца за кошт адлічэнняў у размеры да 3 працэнтаў сабекошту таварнай прадукцыі (работ), выпускаемай прадпрыемствамі абароннага комплексу па пераліку, што зацвярджаецца Дзяржаўным камітэтам Рэспублікі Беларусь па прамысловасці і міжгаліновых вытворчасцях, з аднясеннем указаных адлічэнняў на сабекошт;

е) дазволіць Міністэрству сельскай гаспадаркі і харчавання Рэспублікі Беларусь і камітэтам па сельскай гаспадарцы і харчаванню выканаўчых камітэтаў абласных, Мінскага гарадскога Саветаў народных дэпутатаў цэнтралізаваць у 1993 годзе да 20 працэнтаў прыбытку, які застаецца ў распараджэнні падведамных прадпрыемстваў і арганізацый, для ажыццяўлення мерапрыемстваў, прадугледжаных галіновымі і рэспубліканскімі праграмамі;

ж) разгледзець заўвагі і прапановы пастаянных камісій Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, выказаныя пры абмеркаванні бюджэту на 1993 год, і прыняць па іх адпаведныя рашэнні.

Артыкул 20. Міністэрствам і ведамствам, асацыяцыям, саюзам, канцэрнам і іншым органам гаспадарчага кіравання, мясцовым Саветам народных дэпутатаў, прадпрыемствам, аб'яднанням, арганізацыям і ўстановам прыняць неадкладныя меры па павышэнню эфектыўнасці гаспадарчай дзейнасці, забяспечыць найстражэйшы рэжым эканоміі і беражлівасці ў расходаванні дзяржаўных сродкаў, першачарговае выкананне абавязацельстваў перад бюджэтам па плацяжах у адпаведнасці з падатковым заканадаўствам.

Кантрольнай палаце Рэспублікі Беларусь, Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь, Міністэрству фінансаў Рэспублікі Беларусь, выканаўчым камітэтам мясцовых Саветаў народных дэпутатаў пры ўстанаўленні фактаў нямэтавага выкарыстання дзяржаўных сродкаў, іх разбазарвання, парушэнняў заканадаўства па падатках няўхільна прымяняць санкцыі, прадугледжаныя дзеючым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

26 студзеня 1993 года, гор. Мінск.
№ 2118—XII.

СПІС
абсталявання, матэрыялаў і маёмасці, якія ўвозяцца для стварэння новых і мадэрнізацыі дзеючых вытворчасцей і не абкладаюцца падаткам на імпарт

1. Сотавая сістэма радыётэлефоннай сувязі з рухомымі аб'ектамі ў Мінску і Мінскай вобласці.
2. Транзітная міжгародне-міжнародная тэлефонная станцыя тыпу АХЕ-10 у Мінскай вобласці.
3. Міжнародная тэлефонная станцыя ў Мінску.
4. Аўтаматычная міжгародняя тэлефонная станцыя тыпу EWSD у Брэсце.
5. Аўтаматычная міжгародняя тэлефонная станцыя ў Віцебску.
6. Камбінаваная міжгародне-мясцовая тэлефонная станцыя тыпу АХЕ-10 у Гомелі.
7. Аўтаматычная міжгародняя тэлефонная станцыя тыпу EWSD у Магілёве.
8. Міжнародная станцыя тэлекснай сувязі ў Мінску.
9. Рэспубліканская накладзеная лічбавая камутуемая сетка.
10. Наземная станцыя спадарожнікавай сувязі стандарту Інтэлсат у Мінску.
11. Наземная станцыя спадарожнікавай сувязі стандарту Еўтэлсат у Мінску.

12. Гарадская аўтаматычная тэлефонная станцыя АХЕ-10 у Бабруйску.

13. Гарадская аўтаматычная тэлефонная станцыя МД-110 у Бабруйску.

14. Гарадская аўтаматычная тэлефонная станцыя МД-110 у Мінску.

15. Радыётэлевізійны перадаючы цэнтр у Мінску.

16. Камплекты запасных частак да дзеючых радыёрэлейных ліній Р-300.

17. Камплекты запасных частак да дзеючай АМТС «Метаконта-10С» у Мінску.

18. Камплекты запасных частак да дзеючых АТС і АМТС тыпаў ARE-11 і ARE-13.

19. Камплекты запасных частак да дзеючай станцыі тэлеграфнай сувязі «Нікола Тэсла» ў Мінску.

20. Камплекты запасных частак да дзеючых тэлеграфных апаратаў F-2000.

УКАЗ ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

46 Аб скліканні нечарговай адзінаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

Склікаць нечарговую адзінаццатую сесію Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання 23 сакавіка 1993 года ў горадзе Мінску.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

16 лютага 1993 года, гор. Мінск.
№ 2188—XII.

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

47 Аб праекце Пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб парадку дня нечарговай адзінаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання»

Прэзідыум Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь **пастанаўляе:**

Адобрыць і перадаць на разгляд Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь праект Пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь «Аб парадку дня нечарговай адзінаццатай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь дванаццатага склікання».

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШУШКЕВІЧ.

16 лютага 1993 года, гор. Мінск.
№ 2189—XII.

ВЕДОМОСТИ

ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

5 марта 1993 г. **№ 7(81)** **Издаются с 1990 г.**

СОДЕРЖАНИЕ

Законы и постановления, принятые на десятой сессии Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва

42. Постановление Верховного Совета Республики Беларусь о порядке введения в действие Закона Республики Беларусь «О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь».
43. Закон Республики Беларусь об основах государственной научно-технической политики.
44. Постановление Верховного Совета Республики Беларусь о порядке введения в действие Закона Республики Беларусь «Об основах государственной научно-технической политики».
45. Закон Республики Беларусь о Государственном бюджете Республики Беларусь на 1993 год.
46. Указ Президиума Верховного Совета Республики Беларусь о созыве внеочередной одиннадцатой сессии Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва.
47. Постановление Президиума Верховного Совета Республики Беларусь о проекте Постановления Верховного Совета Республики Беларусь «О повестке дня внеочередной одиннадцатой сессии Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва».

ЗАКОН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

39 О внесении изменений и дополнений в некоторые законодательные акты Республики Беларусь в связи с принятием Закона Республики Беларусь «О правовом режиме территорий, подвергшихся радиоактивному загрязнению в результате катастрофы на Чернобыльской АЭС»*

В связи с принятием Закона Республики Беларусь от 12 ноября 1991 года «О правовом режиме территорий, подвергшихся радиоактивному загрязнению в результате катастрофы на Чернобыльской АЭС» Верховный Совет Республики Беларусь **постановляет:**

Внести изменения и дополнения в следующие законодательные акты Республики Беларусь:

I. В Кодекс Республики Беларусь об административных правонарушениях, принятый Верховным Советом Республики Беларусь 6 декабря 1984 года (СЗ БССР, 1984 г., № 35, ст. 505; 1985 г., № 32, ст. 449; 1986 г., № 17, ст. 227, № 28, ст. 362; 1987 г., № 22, ст. 282, № 26, ст. 337; 1988 г., № 24, ст. 377; 1989 г., № 10, ст. 94, № 12, ст. 114; 1990 г., № 6, ст. 80, № 11, ст. 138, № 13, ст. 186; Ведамасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., № 13 (15), ст. 152, 153, 156, № 23, ст. 309, № 25, ст. 366, № 36, ст. 633; Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., № 15, ст. 253, 255):

1. Статью 46^1 дополнить частями третьей и четвертой следующего содержания:

«Занятие видами деятельности, запрещенными на территориях радиоактивного загрязнения,—

влечет наложение штрафа в размере от одной до трех минимальных заработных плат.

Совершение повторно в течение года после применения мер административного взыскания действий, предусмотренных частью третьей настоящей статьи,—

влечет наложение штрафа в размере пяти минимальных заработных плат».

2. Дополнить Кодекс статьями 46^3, 52^1, 53^1, 171^1, 224^6, 224^7 следующего содержания:

---

* *Опубликован в «Народнай газеце» 22 января 1993 года.*

«Статья 46[3]. **Нарушение прав граждан на информацию по вопросам, связанным с чернобыльской катастрофой**

Представление уполномоченными должностными лицами неточных и неправильных результатов измерений, или умышленное искажение, или сокрытие данных по вопросам, связанным с чернобыльской катастрофой,—

влечет наложение штрафа в размере от одной до пяти минимальных заработных плат».

«Статья 52[1]. **Нарушение правил использования земель, подвергшихся радиоактивному загрязнению**

Нарушение правил использования земель, подвергшихся радиоактивному загрязнению,—

влечет наложение штрафа на граждан в размере до одной минимальной заработной платы и на должностных лиц — до трех минимальных заработных плат».

«Статья 53[1]. **Нарушение правил захоронения радиоактивных отходов, продуктов, материалов и других предметов, загрязненных радионуклидами**

Захоронение радиоактивных отходов, продуктов, материалов и других предметов, загрязненных радионуклидами, без наличия разрешения или нарушение норм и технологии захоронения радиоактивных отходов —

влечет наложение штрафа на должностных лиц в размере от трех до десяти минимальных заработных плат».

«Статья 171[1]. **Нарушение правил радиационного контроля**

Применение средств радиационного контроля, не прошедших поверку или метрологическую аттестацию в установленном порядке, либо невыполнение методик проведения измерений уровня радиоактивного загрязнения —

влечет наложение штрафа на должностных лиц в размере от одной до трех минимальных заработных плат».

«Статья 224[6]. **Органы Государственного комитета Республики Беларусь по проблемам последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС**

Органы Государственного комитета Республики Беларусь по проблемам последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС рассматривают дела об административных правонарушениях, предусмотренных статьями 46[1], 52[1], 53[1] настоящего Кодекса.

Рассматривать дела об административных правонарушениях и налагать административные взыскания от имени органов Государственного комитета Республики Беларусь по проблемам последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС вправе Председатель Государственного комитета Республики Беларусь по проблемам последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС, начальник администрации зон отчуждения и отселения и его заместители.

Статья 224[7]. **Органы Комитета стандартизации, метрологии и сертификации**

Органы Комитета стандартизации, метрологии и сертификации рассматривают дела об административных правонарушениях, предусмотренных статьей 171[1] настоящего Кодекса.

Рассматривать дела об административных правонарушениях и налагать административные взыскания от имени органов Комитета стандартизации, метрологии и сертификации вправе Председатель Комитета стандартизации, метрологии и сертификации, его заместители, директора центров стандартизации и метрологии и их заместители».

3. В части первой статьи 199 цифры «171—183[1]» заменить цифрами «171, 172—183[1]».

4. Статью 202 после цифр «46[2]» дополнить цифрами «46[3]».

5. Часть первую статьи 211 после слова «предусмотренных» и часть первую статьи 215 после цифр «43» дополнить соответственно словами «статьей 53[1]» и цифрами «53[1]».

6. В части второй статьи 234[1]:

в абзаце первом цифры «203—224[5]» заменить цифрами «203—224[7]»;

пункт 1 дополнить абзацами восьмым и девятым следующего содержания:

«органов Государственного комитета Республики Беларусь по проблемам последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС (статьи 46[1], 52[1], 53[1]);

органов Комитета стандартизации, метрологии и сертификации (статья 171[1])».

II. В Уголовный кодекс Республики Беларусь, утвержденный Законом Республики Беларусь от 29 декабря 1960 года (СЗ БССР, 1961 г., № 1, ст. 4):

дополнить Кодекс статьей 211[5] следующего содержания:

«Статья 211[5]. **Нарушение правил радиационного контроля**

Применение средств радиационного контроля, не прошедших

поверку или метрологическую аттестацию в установленном порядке, либо невыполнение методик проведения измерений уровня радиоактивного загрязнения, совершенное повторно в течение года после применения мер административного взыскания,—

наказывается исправительными работами на срок до двух лет или штрафом в размере от пяти до десяти минимальных заработных плат».

III. В части четвертой статьи 123 Уголовно-процессуального кодекса Республики Беларусь, утвержденного Законом Республики Беларусь 29 декабря 1960 года (СЗ БССР, 1961 г., № 1, ст. 5; 1985 г., № 5, ст. 65, № 21, ст. 302, № 32, ст. 449; 1986 г., № 17, ст. 227; 1987 г., № 22, ст. 282, № 26, ст. 336; 1988 г., № 9, ст. 143; 1990 г., № 13, ст. 187; Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1991 г., № 36, ст. 633; 1992 г., № 15, ст. 255):

цифры «211^1, 211^2, 211^3, 211^4» заменить цифрами «211^1—211^5».

IV. Настоящий Закон вводится в действие со дня его опубликования.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

9 декабря 1992 года, гор. Минск.
№ 2028—XII.

ЗАКОН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

40 О внесении дополнения в статью 21 Закона Республики Беларусь «О ветеранах»*

Верховный Совет Республики Беларусь **постановляет:**

Дополнить абзац третий части второй статьи 21 Закона Республики Беларусь «О ветеранах» словами:

«бывших совершеннолетних узников фашистских концлагерей».

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

15 декабря 1992 года, гор. Минск.
№ 2041—XII.

---

* *Опубликован в «Народнай газеце» 29 января 1993 года.*

ЗАКОН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

41 О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь*

Настоящий Закон определяет правовые основы разгосударствления и приватизации, а также правила и порядок приватизации объектов, находящихся в государственной (республиканской и коммунальной) собственности.

Закон направлен на создание условий для развития эффективной социально ориентированной рыночной экономики, обеспечение реального многообразия форм собственности и осуществление государственной антимонопольной политики.

Раздел I. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1. **Понятие разгосударствления и приватизации**

Разгосударствление — передача от государства физическим и юридическим лицам частично либо полностью (в том числе посредством приватизации) функции непосредственного управления хозяйствующими субъектами.

Разгосударствление осуществляется в соответствии с законодательством Республики Беларусь и Государственной программой приватизации.

Приватизация — приобретение физическими и юридическими лицами права собственности на объекты, принадлежащие государству.

В результате приватизации государство полностью или частично утрачивает права владения, пользования и распоряжения государственной собственностью, а государственные органы утрачивают права непосредственного управления ею.

Приватизация осуществляется путем безвозмездной передачи и продажи государственной собственности.

Статья 2. **Законодательство Республики Беларусь о приватизации**

Приватизация государственной собственности в Республике Беларусь регулируется настоящим Законом и другим законодательством Республики Беларусь.

Приватизация государственной собственности, находящейся

---

* *Опубликован в газетах: «Звязда» — 16 февраля 1993 года, «Народная газета» — 18 февраля 1993 года.*

за пределами Республики Беларусь, регулируется настоящим Законом, если иное не предусмотрено международными договорами и соглашениями.

Особенности приобретения государственной собственности иностранными физическими и юридическими лицами, а также юридическими лицами с участием иностранных инвесторов определяются законодательством Республики Беларусь об иностранных инвестициях.

Особенности приватизации земли определяются законодательством Республики Беларусь о земле.

Особенности приватизации государственного и общественного жилья определяются Законом Республики Беларусь «О приватизации жилищного фонда в Республике Беларусь» и другим законодательством Республики Беларусь.

Статья 3. **Объекты приватизации**

Объектами приватизации являются находящиеся в государственной собственности:

жилье, предприятия, цехи, производства, участки, иные подразделения этих предприятий, выделяемые в самостоятельные предприятия, оборудование, здания, сооружения, лицензии, патенты, другие материальные и нематериальные активы предприятий и их подразделений;

доли (паи, акции) государства и административно-территориальных образований в капитале акционерных обществ (товариществ);

принадлежащие приватизируемым предприятиям доли (паи, акции) в капитале иных акционерных обществ (товариществ), а также ассоциаций, концернов, союзов и других объединений и предприятий.

Не подлежат разгосударствлению и приватизации предприятия (объединения), организации и виды имущества, перечень которых утверждается Верховным Советом Республики Беларусь на основе предложений Совета Министров Республики Беларусь.

В исключительных случаях в целях защиты интересов Республики Беларусь и ее безопасности Президиуму Верховного Совета Республики Беларусь предоставляется право дополнять перечень объектов, не подлежащих приватизации.

Статья 4. **Субъекты приватизации**

Субъектами, приобретающими государственную собственность в процессе приватизации, могут быть:

граждане Республики Беларусь;

юридические лица Республики Беларусь, деятельность которых основана на негосударственных формах собственности;

трудовые коллективы государственных предприятий, образовавшие либо организацию арендаторов, либо хозяйственное общество или товарищество, как самостоятельные юридические лица в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь;

иностранные инвесторы;

лица без гражданства.

Юридическими лицами, деятельность которых основана на негосударственных формах собственности, признаются лица, у которых более 75 процентов уставного капитала образовано прямыми или косвенными вкладами, не относящимися к государственной собственности.

Статья 5. **Представители субъектов приватизации**

Субъекты приватизации могут действовать через своих представителей (доверенных лиц) в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Раздел II
ОСНОВНЫЕ ПРИНЦИПЫ, ПРОГРАММЫ И ОРГАНЫ ПРИВАТИЗАЦИИ

Статья 6. **Основные принципы приватизации**

Основными принципами проведения приватизации являются:

сочетание возмездного и безвозмездного способов приватизации;

право каждого гражданина Республики Беларусь на часть безвозмездно передаваемой государственной собственности;

дифференциация методов, форм и процедур приватизации;

разграничение компетенции по осуществлению приватизации между органами государственной власти и управления различных уровней;

предоставление определенных социальных гарантий членам трудовых коллективов приватизируемых предприятий;

контроль за осуществлением приватизации со стороны государства;

обеспечение широкой гласности процесса приватизации;

постепенность и поэтапность;

соблюдение законности.

Статья 7. **Реализация основных принципов приватизации**

Основные принципы приватизации реализуются Государственной программой приватизации, которая определяет:

цели, задачи и сроки этапов приватизации;

приоритеты и ограничения;

источники финансирования осуществления работ по приватизации и направления расходования средств;

задачи органов государственной власти и управления;

другие направления процесса приватизации.

Государственная программа приватизации утверждается Верховным Советом Республики Беларусь по представлению Совета Министров Республики Беларусь.

Контроль за осуществлением Государственной программы приватизации осуществляют Контрольная палата Республики Беларусь и другие уполномоченные на то органы.

Статья 8. **Программы приватизации**

Программы приватизации государственных объектов, находящихся в республиканской собственности, утверждаются Советом Министров Республики Беларусь.

Программы приватизации государственных объектов, находящихся в коммунальной собственности, утверждаются местными Советами народных депутатов.

На основании программ органами приватизации составляются перечни государственных объектов, подлежащих приватизации.

Статья 9. **Органы приватизации, их функции**

При осуществлении приватизации республиканской собственности интересы государства как собственника представляет и защищает орган Совета Министров Республики Беларусь по управлению государственным имуществом, а объектов, находящихся в коммунальной собственности,— органы приватизации местных Советов народных депутатов.

Органы приватизации:

разрабатывают программы приватизации;

организуют и контролируют реализацию указанных программ;

осуществляют руководство процессами приватизации. В случае нарушения законодательства Республики Беларусь о приватизации возбуждают в судебном порядке иски о признании незаконными принятых решений и привлечении к ответственности виновных должностных лиц;

создают комиссии по приватизации;

принимают решения о приватизации;

осуществляют необходимые преобразования организационно-правовых форм государственных предприятий, подлежащих приватизации;

владеют свидетельствами о собственности на государственные предприятия и имущественные доли в капитале акционерных и других хозяйственных обществ в порядке, установленном законодательством Республики Беларусь;

выступают учредителями акционерных и других хозяйственных обществ;

получают дивиденды, доходы на доли (паи) и выручку от разгосударствления и приватизации государственных предприятий и готовят предложения об их использовании в соответствии с законодательством Республики Беларусь;

обменивают акции государственных предприятий Республики Беларусь на акции юридических лиц других государств и предприятий негосударственных форм собственности;

организуют и проводят конкурсы и аукционы по продаже объектов государственной собственности;

создают (ликвидируют) в своем составе соответствующие фонды для осуществления функций владения и распоряжения государственным имуществом;

осуществляют другие необходимые при приватизации функции.

Раздел III
БЕЗВОЗМЕЗДНАЯ ПЕРЕДАЧА ЧАСТИ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ

Статья 10. **Цель безвозмездной передачи государственной собственности**

Целью безвозмездной передачи части государственной собственности только гражданам Республики Беларусь является обеспечение социального равенства в процессе приватизации на этапе перехода к рыночной экономике.

Статья 11. **Распределение безвозмездно передаваемой государственной собственности**

Государство в лице Верховного Совета Республики Беларусь определяет (на период безвозмездной приватизации) долю государственной собственности, безвозмездно передаваемой гражданам Республики Беларусь в процессе приватизации.

Безвозмездно передаваемая каждому гражданину часть госу-

дарственной собственности определяется двумя квотами:

жилищной квотой на основании Закона Республики Беларусь «О приватизации жилищного фонда в Республике Беларусь» и настоящего Закона;

квотой на имущество государственных предприятий на основании настоящего Закона и Закона Республики Беларусь «Об именных приватизационных чеках Республики Беларусь».

Гражданин имеет право объединить квоты для их реализации в соответствии с настоящим Законом. В этих случаях для объединения квот используются коэффициенты их эквивалентного перевода, устанавливаемые Советом Министров Республики Беларусь.

Для реализации права использования квот гражданами Республики Беларусь им выдаются именные приватизационные чеки «Жилье» и «Имущество» в соответствии с Законом Республики Беларусь «Об именных приватизационных чеках Республики Беларусь».

Статья 12. **Использование квот**

Квоты в первую очередь используются гражданами Республики Беларусь по их целевому назначению. Стимулирование использования квот по целевому назначению производится государством на основании законодательства Республики Беларусь.

Не использованные в процессе приватизации квоты погашаются государством.

Статья 13. **Использование жилищной квоты**

Жилищная квота используется для приватизации жилых помещений в домах государственного и общественного жилищного фонда.

При невозможности использования жилищной квоты частично или полностью по ее целевому назначению она может быть направлена на приватизацию имущества государственных предприятий в соответствии с настоящим Законом и другим законодательством Республики Беларусь о приватизации.

Раздел IV
ОРГАНИЗАЦИЯ И ПОРЯДОК ПРОВЕДЕНИЯ ПРИВАТИЗАЦИИ ИМУЩЕСТВА ГОСУДАРСТВЕННЫХ ОБЪЕКТОВ

Статья 14. **Предложение по приватизации**

Объекты государственной собственности, планируемые к приватизации, включаются в перечень приватизируемых объектов как по инициативе органов приватизации, так и по предложению трудовых коллективов, физических и юридических лиц.

Предложение должно содержать:

наименование предлагаемого к приватизации объекта;

сроки приватизации;

предварительную оценку стоимости объекта;

источники средств для выкупа объекта;

направления использования объекта после его приватизации;

список и полномочия лиц, представляющих интересы субъекта приватизации.

Юридическими лицами дополнительно представляется нотариально заверенная копия их устава.

Предложения трудового коллектива о включении государственного предприятия в перечень приватизируемых объектов подаются на основе решения высшего органа самоуправления трудового коллектива уполномоченными на то этим решением лицами.

Предложение по приватизации государственного объекта подается в орган приватизации по месту нахождения объекта приватизации.

Статья 15. **Порядок рассмотрения предложения**

Предложение о приватизации объекта государственной собственности рассматривается соответствующим органом приватизации в месячный срок со дня его поступления.

Решение органа приватизации в недельный срок после его принятия в письменной форме сообщается субъекту, подавшему предложение на приватизацию.

Решение содержит согласие, сроки и условия проведения приватизации или мотивированный отказ.

Отказ в принятии предложения на приватизацию возможен только в случае, если имеются установленные ограничения или запрещение на приватизацию.

Отказ органа приватизации в принятии предложения может быть обжалован субъектом приватизации в судебном порядке.

Статья 16. **Комиссия по приватизации**

При положительном решении о приватизации соответствующий орган приватизации создает комиссию по приватизации, которая организует выполнение работ, связанных с приватизацией, устанавливает срок подготовки заключения о возможности приватизации данного объекта. Этот срок не может превышать шести месяцев с момента подачи предложения.

В состав комиссии входят представители органов приватизации, налоговой инспекции, администрации, представители трудового коллектива (в случае приватизации предприятия трудовым коллективом).

Комиссия по приватизации:

определяет стоимость объекта;

при приватизации предприятия выявляет его дебиторов и кредиторов и принимает меры для расчетов с ними;

принимает решение об условиях включения в состав приватизируемого имущества объектов социальной инфраструктуры, находящихся на балансе предприятия;

делает заключение о возможности приватизации объекта;

знакомится с любыми документами, касающимися деятельности объекта;

при необходимости требует письменные объяснения от должностных лиц и специалистов;

проводит ревизию и инвентаризацию.

С момента создания комиссия имеет право отменять любые решения органов управления приватизируемого объекта, влекущие изменения состава и оценку его имущества. Предписания комиссии обязательны для выполнения органами управления объекта. Спорные вопросы, вытекающие из этих действий, решаются в суде.

Комиссия вправе привлекать к деятельности специалистов, экспертов, другие организации.

Председателем комиссии назначается представитель органов приватизации. Комиссия дает заключение по приватизации объекта. Члены комиссии несут персональную ответственность за объективность материалов, подготовленных для принятия решения о приватизации объекта.

Комиссия прекращает работу при исключении объекта из перечня государственных объектов, подлежащих приватизации, или после завершения его приватизации.

Статья 17. **Принятие решения о приватизации**

На основании заключения комиссии орган приватизации:

принимает окончательное решение о приватизации государственного объекта;

вносит изменения в перечень намечаемых к приватизации объектов;

принимает решение об оценочной стоимости приватизируемого объекта, об окончательных сроке и условиях продажи (конкурса);

готовит информацию о каждом объекте, предлагаемом к приватизации, для ее опубликования.

Статья 18. **Информация о приватизации**

После утверждения программы приватизации не позднее чем через месяц в специальном республиканском информационном бюллетене и органах местной печати должен быть опубликован перечень предлагаемых к приватизации объектов.

В перечне указываются:

полное и сокращенное наименование объекта;

его адрес;

орган, осуществляющий приватизацию данного объекта, и его местонахождение;

планируемые сроки приватизации;

сроки предъявления претензий к приватизируемому объекту;

стоимость имущества;

перечень основных фондов по группам;

площадь земельного участка и характеристики расположенных на нем строений, условия их аренды или продажи;

начатые инвестиционные проекты, их сметная стоимость и произведенные по ним затраты;

условия продажи, в том числе по дальнейшему использованию объекта.

При приватизации предприятий подлежат опубликованию дополнительно следующие сведения:

численность работающих и их квалификационный состав;

финансовое состояние с учетом возможности погашения кредиторской и дебиторской задолженностей;

наличие принадлежащих предприятию долей (паев, акций) в активах других предприятий;

нематериальные ценности (патенты, торговые знаки и другие);

обязательства предприятия;

баланс предприятия за предшествующий год;

укрупненная номенклатура выпускаемой продукции;

другие сведения, определяемые органом Совета Министров Республики Беларусь по управлению государственным имуществом.

Соответствующий орган приватизации осуществляет публикацию информации и несет ответственность за достоверность опубликованных данных.

В месячный срок с момента опубликования информации лица, желающие приобрести приватизируемые объекты, должны

подать заявление в орган приватизации, опубликовавший данную информацию. Лица, не подавшие своевременно заявление, к приватизации данного объекта не допускаются.

Статья 19. **Выбор условий и правил продажи объекта (конкурса, аукциона)**

Орган приватизации свободен в выборе условий и правил проведения продажи объекта (конкурса, аукциона). При этом орган приватизации не может отстранять от участия в конкурсе, аукционе субъектов приватизации, своевременно подавших заявление на приобретение объекта.

Для приватизации объектов, находящихся в коммунальной собственности, в случаях приватизации иностранными юридическими и физическими лицами либо лицами без гражданства органы приватизации местных Советов народных депутатов обязаны получить разрешение органа Совета Министров Республики Беларусь по управлению государственным имуществом.

Статья 20. **Оплата приватизируемого объекта**

Оплата приватизируемого объекта может производиться единовременно или в рассрочку платежей с учетом инфляции на условиях договора.

Для оплаты за приобретение объекта наряду с денежными средствами используются именные приватизационные чеки.

При приобретении приватизируемого имущества на период безвозмездной приватизации при любых условиях приватизации (выкуп, аукцион, конкурс) 50 процентов оценочной стоимости приватизируемого объекта оплачивается именными приватизационными чеками по их номинальной стоимости с учетом индексации.

Статья 21. **Порядок оформления сделок при приватизации**

Совершенная сделка по приобретению приватизируемого объекта оформляется договором между органом приватизации и новым собственником (субъектом приватизации) в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Договор определяет:

порядок и сроки передачи объекта;

форму и сроки платежа;

взаимные обязательства сторон по дальнейшему использованию объекта;

другие условия, устанавливаемые по соглашению сторон, если иное не предусмотрено законодательством Республики Беларусь.

Объекты социальной инфраструктуры, находившиеся на балансе приватизируемого государственного предприятия, могут быть переданы новому собственнику этого предприятия безвозмездно без права распоряжения с условием гарантии сохранения их целевого использования по договору с органом, управляющим соответствующим государственным имуществом.

Договор после его подписания в течение 10 дней должен быть зарегистрирован в соответствующем органе приватизации.

Статья 22. **Оформление права собственности**

Права владения и пользования переходят к новому собственнику после регистрации договора. Право распоряжения объектом наступает с момента выдачи свидетельства.

Свидетельство о праве собственности выдается органом Совета Министров Республики Беларусь по управлению государственным имуществом при приватизации объектов республиканской собственности и исполнительным комитетом местного Совета народных депутатов по объектам собственности административно-территориальных образований в течение месяца после внесения платежа в соответствии с договором и представления необходимых документов.

Приватизированное предприятие подлежит регистрации в соответствии с законодательством Республики Беларусь как вновь созданное. В названии предприятия должны быть исключены термины, указывающие его государственную и ведомственную принадлежность.

Раздел V
ГАРАНТИИ И ОТВЕТСТВЕННОСТЬ

Статья 23. **Гарантии работникам приватизируемых государственных предприятий**

Юридические лица, образованные трудовыми коллективами, участвующими в приватизации своих предприятий, приобретают их по цене на 20 процентов меньше от суммы, подлежащей оплате деньгами.

Если приватизируемое государственное предприятие приобретено юридическим или физическим лицом, то новый собственник обязан в сроки, оговоренные в договоре, по требованию членов трудового коллектива выкупить по номинальной стоимости с учетом индексации их именные приватизационные чеки, полученные безвозмездно, или предложить им соответствующую долю в собственности предприятия.

Подготовка и осуществление приватизации не могут быть основанием приостановки деятельности предприятия.

По обязательствам, вытекающим из трудовых отношений, до завершения приватизации ответственность несет государство.

С момента завершения приватизации эти обязательства переходят к новому собственнику.

После приватизации государственного предприятия члены трудового коллектива получают право в управлении предприятием в соответствии с долей собственности, принадлежащей им.

Статья 24. **Гарантии собственнику приватизированного объекта**

Государство гарантирует защиту прав собственника объекта, вытекающих из договора о приобретении приватизированного государственного объекта.

Собственник приватизированного государственного объекта не несет ответственности по долгам, претензии по которым не предъявлены в сроки, установленные органом приватизации, и не опубликованным в соответствии со статьей 18 настоящего Закона.

Раздел VI
ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 25. **Недействительность сделок по приватизации**

Сделки по приватизации государственных объектов, заключенные с нарушением настоящего Закона после введения его в действие, признаются недействительными с момента их совершения.

Споры о признании недействительными сделок рассматриваются в судебном порядке по искам заинтересованных сторон, органов приватизации, прокуратуры.

Статья 26. **Ответственность за нарушение настоящего Закона**

Лица, своими незаконными действиями способствовавшие заключению сделок в нарушение настоящего Закона, несут уголовную и административную ответственность в соответствии с законодательством Республики Беларусь. Лица, виновные в совершении таких действий, возмещают пострадавшим убытки в полном объеме.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

19 января 1993 года, гор. Минск.
№ 2103—XII.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

42 О порядке введения в действие Закона Республики Беларусь «О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь»

Верховный Совет Республики Беларусь **постановляет:**

1. Ввести в действие Закон Республики Беларусь «О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь» со дня его опубликования.

2. Установить, что:

приватизации подлежит имущество Республики Беларусь и административно-территориальных образований;

безвозмездно в размере квот, приходящихся на каждого гражданина Республики Беларусь, передаются 50 процентов имущества приватизируемых объектов.

3. Установить, что до приведения законодательства Республики Беларусь в соответствие с Законом Республики Беларусь «О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь» применяется действующее законодательство Республики Беларусь постольку, поскольку оно не противоречит данному Закону.

4. Совету Министров Республики Беларусь в трехмесячный срок:

подготовить и внести на рассмотрение Верховного Совета Республики Беларусь предложения о приведении законодательных актов Республики Беларусь в соответствие с настоящим Законом;

разработать и представить на утверждение Верховного Совета Республики Беларусь Государственную программу приватизации на 1993 год;

внести в Верховный Совет Республики Беларусь предложение по перечню предприятий (объединений), организаций и видов имущества, не подлежащих разгосударствлению и приватизации;

привести нормативные акты Совета Министров Республики Беларусь в соответствие с Законом Республики Беларусь «О разгосударствлении и приватизации государственной собственности в Республике Беларусь»;

обеспечить пересмотр министерствами, государственными комитетами и ведомствами Республики Беларусь их нормативных актов;

разработать и утвердить до 1 апреля 1993 года программу приватизации государственных объектов, находящихся в республиканской собственности, на 1993 год;

разработать и утвердить положения об оценке объектов государственной собственности, о комиссиях по приватизации государственной собственности, об аукционах и конкурсах по приобретению объектов государственной собственности, о возмещении затрат, связанных с работой комиссии по приватизации, типовой договор между органом приватизации и новым собственником и другие;

разработать и утвердить положения о специализированных инвестиционных фондах;

обеспечить разработку и принятие нормативных актов, необходимых для выпуска, выдачи, обращения и погашения именных приватизационных чеков.

5. Местным Советам народных депутатов:

разработать и утвердить до 1 апреля 1993 года программы приватизации объектов, находящихся в собственности административно-территориальных образований;

определить источники финансирования работ по приватизации, разработать и утвердить положение об органах приватизации собственности административно-территориальных образований.

6. Совету Министров Республики Беларусь в двухмесячный срок определить источники финансирования работ по приватизации. Совместно с Национальным банком Республики Беларусь разработать порядок образования и использования средств от приватизации и внести его на рассмотрение Верховного Совета Республики Беларусь.

7. Совету Министров Республики Беларусь совместно с Национальным банком Республики Беларусь в месячный срок внести в Верховный Совет Республики Беларусь предложения о размерах и порядке взимания пошлин за услуги, связанные с приватизацией.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

19 января 1993 года, гор. Минск.
№ 2104—XII.

ЗАКОН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

43 Об основах государственной научно-технической политики*

Настоящий Закон является основополагающим в научно-технической сфере и предусматривает комплекс методов и средств участия государства в управлении научными исследованиями, использовании их результатов, техническом обновлении производства. Законом регулируются отношения, возникающие между органами государственной власти и управления и всеми субъектами научно-технической деятельности в процессе формирования и реализации государственной научно-технической политики. В соответствии с этим Законом разрабатываются иные нормативно-правовые акты, регламентирующие научно-техническую деятельность Республики Беларусь.

Закон определяет, что наука находится под опекой государства и пользуется его поддержкой как исключительно важная сфера не только в области экономического развития, а и в области культуры, истории, общественных отношений, обеспечивает экономические и правовые гарантии развития научно-технической деятельности.

Раздел I
ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1. **Понятие государственной научно-технической политики**

Государственная научно-техническая политика является неотъемлемой частью социально-экономической политики Республики Беларусь и включает в себя установленные настоящим Законом основные цели, принципы, направления и способы воздействия государства на участников научной (фундаментальные и прикладные научные исследования), технической (опытно-конструкторские и технологические разработки, изготовление опытных образцов) и инновационной (производственное освоение и тиражирование новшеств) деятельности.

Статья 2. **Правовые основы государственной научно-технической политики**

Законодательство о государственной научно-технической политике состоит из настоящего Закона и других законодательных актов Республики Беларусь.

---

* *Опубликован в газетах: «Звязда» — 5 февраля 1993 года, «Народная газета» — 10 февраля 1993 года.*

Статья 3. **Основные цели государственной научно-технической политики**

Основными целями государственной научно-технической политики Республики Беларусь являются:

использование научно-технического прогресса для повышения экономической эффективности производства, улучшения экологической обстановки в республике;

достижение высокого интеллектуального и культурного уровней общества, направленных на улучшение качества жизни народа.

Статья 4. **Содержание государственной научно-технической политики**

Содержанием государственной научно-технической политики Республики Беларусь является создание органами государственной власти и управления республики необходимых правовых, экономических, организационных и иных условий, благоприятствующих научно-технической и инновационной деятельности, формирование структур, защищающих права и интересы граждан и государства в научно-технической сфере.

Статья 5. **Основные принципы государственной научно-технической политики Республики Беларусь**

Основными принципами государственной научно-технической политики Республики Беларусь являются:

государственная поддержка фундаментальной науки;

выбор научно-технических приоритетов и первоочередная государственная поддержка научно-исследовательских и опытно-конструкторских работ, способствующих решению важнейших проблем развития Республики Беларусь;

ориентация научно-технической деятельности на преимущественное развитие в республике ресурсо-, энерго- и трудосберегающих наукоемких производств и технологий;

разграничение полномочий органов государственной власти и управления по вопросам формирования и реализации государственной научно-технической политики;

расширение участия местных органов власти и управления в реализации научно-технической политики;

широкое участие научной общественности в формировании и реализации государственной научно-технической политики в республике;

сочетание научной, исследовательской и инновационной деятельности с образованием;

поиск одаренных детей и государственная поддержка в развитии их научно-технических способностей;

обеспечение свободы научного и технического творчества, защиты интеллектуальной собственности;

использование преимущественно экономических методов государственного регулирования научно-технической деятельности;

поддержка развития рыночных отношений в научно-технической сфере, поощрение конкурсности, конкуренции и предпринимательства, равноправие всех видов научно-технической деятельности независимо от форм собственности;

повышение престижа научного труда и технического творчества;

открытость научно-технической политики, предусматривающей развитие взаимовыгодного сотрудничества с другими государствами, создание условий для привлечения иностранного капитала, направляемого на развитие науки и техники, освоение новейших технологий и новых видов продукции.

Статья 6. **Субъекты государственной научно-технической политики**

Субъектами государственной научно-технической политики являются:

органы государственной власти и управления Республики Беларусь;

юридические и физические лица, осуществляющие научно-техническую деятельность на территории Республики Беларусь.

Права и обязанности различных субъектов в формировании и реализации государственной научно-технической политики регулируются соответствующим законодательством Республики Беларусь.

Статья 7. **Объекты государственной научно-технической политики**

Объектами государственной научно-технической политики являются:

научная, техническая и инновационная деятельность;

отношения между участниками научной, технической и инновационной деятельности;

отношения между органами государственной власти и управления и участниками научной, технической и инновационной деятельности.

Раздел II
ПОЛНОМОЧИЯ ОРГАНОВ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ВЛАСТИ И УПРАВЛЕНИЯ ПО ВОПРОСАМ РЕГУЛИРОВАНИЯ РАЗВИТИЯ НАУКИ И ТЕХНИКИ

Статья 8. **Органы государственной власти и управления, осуществляющие научно-техническую политику**

Государственная научно-техническая политика формируется и осуществляется Верховным Советом Республики Беларусь, Советом Министров Республики Беларусь, министерствами, государственными комитетами, ведомствами республики, местными Советами народных депутатов и их исполнительно-распорядительными органами в соответствии с полномочиями, возложенными на них настоящим Законом и другими законодательными актами Республики Беларусь.

Статья 9. **Полномочия Верховного Совета Республики Беларусь по формированию и реализации государственной научно-технической политики**

Верховный Совет Республики Беларусь:

осуществляет законодательное регулирование государственной научно-технической политики Республики Беларусь;

утверждает приоритетные направления развития науки и техники в республике;

устанавливает на очередной год ассигнования из государственного бюджета Республики Беларусь на развитие науки и техники;

формирует систему налоговых, кредитных, амортизационных и иных законодательно устанавливаемых льгот, стимулирующих научную, техническую и инновационную деятельность;

ратифицирует договоры и соглашения с другими государствами, а также устанавливает порядок международного научно-технического сотрудничества.

Статья 10. **Полномочия Совета Министров Республики Беларусь по формированию и реализации государственной научно-технической политики**

Совет Министров Республики Беларусь:

организует подготовку и вносит на рассмотрение Верховного Совета Республики Беларусь проекты законодательных актов, принятие которых необходимо для формирования и реализации государственной научно-технической политики;

создает на основе законодательных актов Республики Беларусь правовые, экономические и организационные механизмы,

стимулирующие деятельность предприятий, объединений, организаций и учреждений по ускорению научно-технического прогресса;

определяет полномочия министерств, государственных комитетов и ведомств республики по вопросам формирования и реализации государственной научно-технической политики и контролирует их деятельность;

создает в пределах своих полномочий организационные структуры, необходимые для формирования и реализации государственной научно-технической политики;

организует разработку прогнозов развития науки и техники;

готовит обоснования для выбора приоритетных направлений развития науки и научно-технического прогресса в республике;

разрабатывает перечень республиканских научно-технических программ и порядок их формирования и реализации;

утверждает порядок финансирования научно-исследовательских и опытно-конструкторских работ и распределяет средства республиканского бюджета, выделенные на развитие науки и техники;

создает государственные научные учреждения, фонды и организации республиканского подчинения, организует и координирует формирование современной инфраструктуры научно-технической деятельности;

определяет порядок формирования и использования внебюджетных фондов для финансирования научно-технической деятельности;

создает условия для подготовки и аттестации научных, научно-педагогических и инженерно-технических работников;

заключает межправительственные договоры и соглашения о сотрудничестве в научно-технической сфере, координирует и оказывает содействие развитию международных связей министерств, государственных комитетов и ведомств, предприятий, организаций и учреждений в интересах республики;

представляет Республику Беларусь в международных научно-технических организациях;

ежегодно представляет доклад Верховному Совету Республики Беларусь о состоянии развития науки и техники в республике;

осуществляет иные полномочия, связанные с формированием и реализацией государственной научно-технической политики, в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Статья 11. **Полномочия министерств, государственных комитетов и ведомств Республики Беларусь по формированию и реализации государственной научно-технической политики**

Полномочия министерств, государственных комитетов и ведомств Республики Беларусь по формированию и реализации государственной научно-технической политики определяются Советом Министров Республики Беларусь.

Статья 12. **Полномочия местных Советов народных депутатов по формированию и реализации государственной научно-технической политики**

Местные Советы народных депутатов руководствуются в своей деятельности государственной научно-технической политикой Республики Беларусь и принимают активное участие в ее формировании и реализации. В этих целях местные Советы народных депутатов:

вносят в Верховный Совет Республики Беларусь и Совет Министров Республики Беларусь предложения по вопросам выбора приоритетных направлений развития науки и техники, разработки республиканских научно-технических программ, создания государственных научных учреждений и другим вопросам государственной научно-технической политики, решение которых будет способствовать развитию республики и региона;

принимают решения, содействующие реализации государственной научно-технической политики на предприятиях, в организациях и учреждениях местного подчинения.

В целях содействия развитию науки и техники и ускорения научно-технического прогресса в регионе местные Советы народных депутатов имеют право:

формировать и финансировать из своего бюджета региональные научно-технические программы и проекты;

создавать фонды и организации научного обслуживания, финансируемые из местных бюджетов;

координировать деятельность предприятий, организаций и учреждений региона в освоении новых технологий, совершенствовать организацию производства, укреплять их связи с научными учреждениями и организациями.

Раздел III
ГОСУДАРСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОЙ СФЕРОЙ

Статья 13. **Организация прогнозирования научно-технического развития**

Органы государственной власти и управления Республики Беларусь принимают решения по вопросам научно-технического развития на основе предварительной разработки прогнозов по важнейшим проблемам социально-экономической, научно-технической и структурно-инвестиционной политики.

Для обоснования государственной научно-технической политики в республике разрабатывается комплексный прогноз научно-технического развития Республики Беларусь. Порядок и организационно-методические основы разработки комплексного прогноза научно-технического развития Республики Беларусь определяются Советом Министров Республики Беларусь.

Статья 14. **Приоритеты государственной научно-технической политики**

Государственная научно-техническая политика формируется на основе выбора приоритетов научно-технической деятельности, концентрации ресурсов для решения наиболее острых социально-экономических проблем республики.

Приоритетные направления научно-технической деятельности определяются по результатам разработки прогнозов социально-экономического и научно-технического развития республики, составленных на основе заключений экспертизы и общественного обсуждения.

Решение о приоритетных направлениях принимается Верховным Советом Республики Беларусь по представлению Совета Министров Республики Беларусь и является основанием для распределения средств государственного бюджета, выделяемого на развитие науки и техники.

Статья 15. **Научно-технические программы**

Основной формой реализации приоритетных направлений государственной научно-технической политики являются государственные, отраслевые, региональные, межгосударственные научно-технические программы.

Научно-технические программы и отдельные проекты могут быть составной частью государственных программ по решению важнейших проблем, вытекающих из долгосрочных интересов развития материальной и духовной культуры народа республики и утверждаемых Верховным Советом Республики Беларусь.

Государственные научно-технические программы разрабатываются на основе современных достижений науки и техники для решения крупных народнохозяйственных, экологических, социальных и оборонных проблем. Перечень государственных научно-технических программ, порядок их разработки, выполнения и финансирования определяются Советом Министров Республики Беларусь.

Разработка и реализация отраслевых и региональных научно-технических программ осуществляются соответствующими органами управления.

Порядок участия Республики Беларусь в межгосударственных научно-технических программах и проектах устанавливается соответствующими межгосударственными (межправительственными) соглашениями и договорами исходя из интересов Республики Беларусь.

Статья 16. **Государственный заказ**

Задания по реализации государственных научно-технических программ и отдельных проектов выдаются в форме государственных заказов на конкурсной основе. Порядок формирования государственных заказов определяется законодательством Республики Беларусь.

Статья 17. **Государственная научно-техническая экспертиза**

Конкурсный отбор заданий по реализации государственных научно-технических программ и отдельных проектов осуществляется на основе результатов государственной экспертизы, для проведения которой привлекаются на договорной (контрактной) основе ведущие научные учреждения, общественные организации ученых, а также отдельные ученые и специалисты, в том числе зарубежные.

Порядок организации и проведения государственной научно-технической экспертизы регулируется законодательством Республики Беларусь.

Статья 18. **Государственное финансирование научно-технической деятельности**

В целях сохранения и развития научно-технического потенциала Республики Беларусь органами государственной власти и управления ежегодно выделяются ассигнования на финансирование научно-технической деятельности из бюджета и других контролируемых ими источников. Верховный Совет Республики Беларусь при утверждении бюджета на очередной год устанавливает нижнюю границу общих затрат на научно-техническую деятельность в процентах от доходной части бюджета, а также норматив объема финансирования фундаментальных и поисковых исследований в процентах к общему объему бюджетных ассигнований на научно-исследовательские и опытно-конструкторские работы.

Средства, предусмотренные в бюджете для финансирования развития науки и техники, используются по следующим направлениям:

на проведение фундаментальных и поисковых исследований в области естественных, технических и общественных наук;

на выполнение заданий государственных научно-технических программ и отдельных научно-технических проектов;

на подготовку и повышение квалификации научных, научно-педагогических и инженерно-технических кадров;

на единовременную помощь научным коллективам, научно-исследовательским учреждениям, отдельным ученым и высшим учебным заведениям в целях развития их материально-технической базы, разработки принципиально новых технологий и оборудования;

на оплату процентов банковских кредитов и (при необходимости) погашение ссудной задолженности научных учреждений;

на расходы, связанные с научно-техническим сотрудничеством на основе межгосударственных (межправительственных) соглашений и договоров.

Статья 19. **Фонды специального назначения**

Для финансирования фундаментальных и прикладных исследований в рамках государственных научно-технических программ и отдельных проектов, а также других форм реализации государственной научно-технической политики преимущественно используются создаваемые Советом Министров Республики Беларусь фонды специального назначения (фонд фундаментальных исследований и другие).

Источниками формирования фондов являются ассигнования из государственного бюджета, добровольные отчисления заинтересованных министерств, ведомств, предприятий и организаций, граждан, зарубежных фирм и организаций, а также доходы от собственной деятельности фондов.

Для финансирования отраслевых научно-технических программ и отдельных проектов министерства и ведомства Республики Беларусь могут создавать специальные отраслевые и межотраслевые внебюджетные фонды.

Источниками формирования специальных отраслевых и

межотраслевых фондов являются добровольные отчисления предприятий от себестоимости товарной продукции (работ) и другие добровольные взносы юридических и физических лиц.

Статья 20. **Налоговый механизм в области науки и техники**

Учреждения и организации, функционирующие в научно-технической сфере, вне зависимости от формы собственности и видов предпринимательства могут полностью или частично освобождаться от уплаты налогов в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Статья 21. **Система научно-технической информации**

Одним из направлений государственной научно-технической политики является поддержка и развитие системы научно-технической информации. В этих целях органами государственной власти и управления Республики Беларусь:

обеспечивается развитие центральных и территориальных сетей сбора и обработки всех видов научно-технических данных:

принимаются меры к распространению и повышению качественного уровня информационной продукции;

осуществляется финансовая, в том числе валютная, поддержка поиска и приобретения научно-технической информации;

создаются условия для гласности, общедоступности и сохранности научно-технической информации. Ограничения по использованию информации, являющейся государственной, служебной или коммерческой тайной, устанавливаются законодательством Республики Беларусь.

Статья 22. **Государственная охрана промышленной собственности**

Регулирование всего комплекса правовых и экономических отношений, связанных с созданием, охраной и использованием промышленной собственности, осуществляется законодательством Республики Беларусь и межгосударственными многосторонними или двусторонними договорами и соглашениями с участием Республики Беларусь.

Статья 23. **Метрология, стандартизация и сертификация продукции в научно-технической сфере**

Стандартизация, метрологическое обеспечение и сертификация продукции в научно-технической сфере осуществляются в соответствии с законодательством Республики Беларусь и международными многосторонними и двусторонними договорами и соглашениями с участием Республики Беларусь.

Статья 24. **Государственная политика в области подготовки научных кадров и повышения престижа научно-технической деятельности**

Государственная политика Республики Беларусь в области подготовки научных кадров и научно-технической деятельности является составной частью государственной научно-технической политики и направлена на приращение научно-технического и интеллектуального потенциала общества, развитие творчества и распространение научной и технической культуры. В этих целях органы государственной власти и управления Республики Беларусь:

способствуют научно-технической деятельности, социальной, экономической и правовой защищенности научных, научно-педагогических и инженерно-технических работников;

формируют государственную политику в области оплаты труда научных, научно-педагогических и инженерно-технических работников с целью поднятия престижа и привлечения в эту сферу наиболее способных и талантливых граждан;

обеспечивают подготовку научных кадров в высших учебных заведениях, академических научных учреждениях и других государственных научных организациях, выделяют им в установленном порядке необходимые материальные ресурсы и бюджетные ассигнования, устанавливают соответствующие льготы и преимущества;

создают равные правовые условия для функционирования организационных структур, базирующихся на различных формах собственности, которые осуществляют обучение и повышение квалификации кадров;

формируют систему поиска и отбора талантливой молодежи, создают сеть специализированных учебных заведений, учебно-производственных комплексов на базе высших учебных заведений, академических и отраслевых научных организаций и предприятий, способствуют стажировке молодых ученых в ведущих учебных и научных учреждениях, сотрудничеству ученых, преподавателей и специалистов на преподавательской и научно-исследовательской работах, другим формам интеграции науки, образования и производства;

способствуют формированию системы аттестации научных и научно-педагогических кадров, взаимному признанию дипломов о высшем образовании и ученых степенях на межгосударственном уровне.

Статья 25. **Академия наук Беларуси**

Академия наук Беларуси является самоуправляемой научной

организацией, которой законодательством Республики Беларусь предоставлен соответствующий статус. Средства на ее деятельность ежегодно определяются в бюджете.

Академия наук Беларуси несет ответственность за развитие в республике фундаментальных исследований. Она участвует в формировании и реализации государственной научно-технической политики, проведении экспертизы важнейших научно-технических и народнохозяйственных программ и проектов.

Статья 26. **Государственное регулирование международного научно-технического сотрудничества**

Органы государственной власти и управления Республики Беларусь поддерживают и способствуют развитию международного научно-технического сотрудничества учреждений, организаций, предприятий, общественных научных и научно-технических объединений, отдельных ученых и специалистов Республики Беларусь, а также создают необходимые правовые и экономические условия для установления ими равноправных отношений с зарубежными и международными субъектами, осуществляющими научно-техническую деятельность, если эти отношения не противоречат законодательству Республики Беларусь.

Международное научно-техническое сотрудничество Республики Беларусь осуществляется путем:

выполнения совместных научных исследований, технических и технологических разработок, научно-технических проектов и программ на основе соответствующих международных договоров, соглашений и контрактов;

проведения совместных исследований и разработок в международных коллективах специалистов, в международных институтах, совместных предприятиях и организациях;

осуществления взаимного обмена научно-технической информацией, создания и использования объединенных межгосударственных информационных фондов и банков данных;

проведения международных конгрессов, конференций, симпозиумов и других научных совещаний;

взаимного обмена научными, научно-педагогическими и научно-техническими кадрами, студентами и аспирантами, а также совместной подготовки специалистов;

осуществления иных форм международного научно-технического сотрудничества, не противоречащих законодательству Республики Беларусь.

Субъекты научно-технической деятельности Республики Беларусь могут принимать участие в выполнении международных программ и проектов, заключать договоры, соглашения и контракты с иностранными и международными организациями и фирмами, вступать в иностранные и международные научные сообщества, ассоциации и союзы в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Ограничения прав субъектов в научно-технической деятельности Республики Беларусь в сфере международного научно-технического сотрудничества устанавливаются законодательством Республики Беларусь.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

19 января 1993 года, гор. Минск.
№ 2105—XII.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

44 О порядке введения в действие Закона Республики Беларусь «Об основах государственной научно-технической политики»

Верховный Совет Республики Беларусь **постановляет:**

1. Ввести в действие Закон Республики Беларусь «Об основах государственной научно-технической политики» с момента его опубликования.

2. До приведения законодательства Республики Беларусь в соответствие с Законом Республики Беларусь «Об основах государственной научно-технической политики» применяется действующее законодательство, если оно не противоречит данному Закону.

3. Разрешить Совету Министров Республики Беларусь на переходный период перевода экономики республики на рыночные отношения, но не более чем на пять лет устанавливать дополнительные источники формирования фондов специального назначения в строительстве (фонд развития строительной науки) за счет средств, включаемых в сметную стоимость объекта (договорную цену) с отнесением на себестоимость строительно-монтажных работ.

4. Совету Министров Республики Беларусь до 1 мая 1993 года:

привести решения Правительства Республики Беларусь в соответствие с Законом Республики Беларусь «Об основах государственной научно-технической политики»;

обеспечить разработку и утверждение нормативных актов, необходимых для реализации данного Закона;

обеспечить отмену министерствами и ведомствами Республики Беларусь их нормативных актов, противоречащих данному Закону;

представить в Верховный Совет Республики Беларусь предложения:

по приведению законодательных актов Республики Беларусь в соответствие с Законом Республики Беларусь «Об основах государственной научно-технической политики» и принятию новых законодательных актов исходя из положений данного Закона;

о приоритетных направлениях государственной научно-технической политики;

о порядке международного научно-технического сотрудничества государственных органов, предприятий, организаций и учреждений Республики Беларусь.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

19 января 1993 года, гор. Минск.
№ 2106—XII.

ЗАКОН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

45 О Государственном бюджете Республики Беларусь на 1993 год*

Показатели Государственного бюджета Республики Беларусь на 1993 год сформированы исходя из прогнозных оценок финансово-хозяйственной деятельности предприятий, объединений, организаций и учреждений при дальнейшей либерализации цен на продовольственные товары, услуги и тарифы. В соответствии с принятыми законодательными актами в бюджете предусмотрены ассигнования на социальную защиту малообеспеченных слоев населения, приоритетное развитие социальной сферы и агропромышленного комплекса, другие мероприятия, связанные с функционированием экономики. Учитывая ограниченные возможности бюджета, часть расходов предусматривается профинансировать за счет кредитов банков и образуемых отраслевых централизованных инвестиционных и других фондов.

Верховный Совет Республики Беларусь **постановляет:**

---

* *Опубликован в газетах: «Народная газета» — 16 февраля 1993 года, «Звязда» — 19 февраля 1993 года.*

Статья 1. Установить, что предельные размеры дефицитов местных бюджетов всех уровней на 1993 год не могут превышать 12 процентов и республиканского бюджета — 17 процентов от объема бюджета по расходам без учета затрат по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС.

Расчетные размеры дефицитов консолидированных местных бюджетов областей и города Минска представляются исполнительными комитетами областных и Минского городского Советов народных депутатов Совету Министров Республики Беларусь в 10-дневный срок после утверждения бюджетов первичного территориального уровня.

Запретить принятие в процессе исполнения бюджетов решений, вызывающих рост расходов или уменьшение доходов бюджетов без определения источников их покрытия.

Статья 2. Установить, что в 1993 году средства от приватизации объектов государственной (республиканской и коммунальной) собственности, за исключением жилищного фонда, направляются: 10 процентов — в фонд приватизации Комитета по управлению государственным имуществом при Совете Министров Республики Беларусь, 30 процентов — в местные бюджеты областей и города Минска и 60 процентов — в республиканский бюджет. Доходы республиканского бюджета от поступлений этих средств полностью направляются на расходы по обслуживанию внутреннего государственного долга.

Статья 3. Установить, что доходы республиканского бюджета на 1993 год формируются за счет:

отчислений от акцизов в размере 70 процентов;

отчислений от налога на прибыль и налога на доходы предприятий, объединений и организаций (кроме входящих в состав коммунальной собственности, общественных организаций, предприятий и организаций потребительской кооперации, прочих кооперативов, а также других предприятий, объединений и организаций местного хозяйства, уплачивающих эти налоги полностью в местные бюджеты) в размере 50 процентов;

отчислений от налога на добавленную стоимость (за исключением передаваемых в местные бюджеты областей и города Минска в размерах, предусмотренных пунктом «в» части первой статьи 13 настоящего Закона);

чрезвычайного налога для ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС;

налога на экспорт по продукции, реализуемой в страны рублевой зоны;

налога на топливо;

доходов от разбронирования государственных резервов;

доходов от внешнеэкономической деятельности;

поступлений рублевого покрытия за продажу валюты из Государственного валютного фонда Республики Беларусь;

налога на недвижимость предприятий, объединений и организаций, относящихся к республиканской собственности, предприятий, объединений и организаций других форм собственности, за исключением предприятий, объединений и организаций, уплачивающих этот налог в местные бюджеты;

других налогов, доходов и неналоговых поступлений, за исключением отчислений, уплачиваемых в соответствии с законодательством в местные бюджеты областей и города Минска.

Статья 4. Утвердить республиканский бюджет на 1993 год по доходам в сумме 773 628 млн. рублей.

Статья 5. Установить доходы республиканского бюджета на 1993 год:

	(млн. рублей)
Акцизы	126178,0
Налог на добавленную стоимость	178034,5
Налог на прибыль	111710,1
Налог на недвижимость	26503,0
Доходы от внешнеэкономической деятельности	2890,0
Поступления рублевого покрытия за продажу валюты из Государственного валютного фонда Республики Беларусь	33000,0
Чрезвычайный налог для финансирования расходов по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС	90000,0
Доходы от размещения Государственного займа Республики Беларусь и другие целевые поступления для финансирования расходов по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС	64000,0
Плата за землю	4837,8
Налог на топливо	48167,1
Доходы от разбронирования государственных резервов	30358,0
Доходы от приватизации государственной собственности	762,0
Налог на экспорт по продукции, реализуемой в страны рублевой зоны	45000,0
Другие налоги, доходы и неналоговые поступления	12187,5

Статья 6. Установить, что средства республиканского бюджета направляются в 1993 году на обеспечение функционирования отраслей народного хозяйства, находящихся в управлении республиканских органов, на финансирование фундаментальных исследований и технических разработок, социально-культурных учреждений и мероприятий общереспубликанской значимости и социальной защиты населения, мероприятий по ликвидации катастрофы на Чернобыльской АЭС, обороны, содержание правоохранительных органов, судебных органов и органов прокуратуры, республиканских органов государственной власти и управления, создание необходимых финансовых резервов и другие расходы общереспубликанского значения.

Статья 7. Утвердить республиканский бюджет на 1993 год по расходам в сумме 893938,4 млн. рублей.

Статья 8. Установить в республиканском бюджете на 1993 год ассигнования на:

	(млн. рублей)
Финансирование народного хозяйства	299920,4
В том числе на:	
государственные капитальные вложения	15173,4
государственную дотацию	6377,8
возмещение разниц в ценах и надбавок к закупочным ценам	179818,2
в том числе на:	
продовольствие	166617,7
топливо	13200,5
геологоразведочные и топографо-геодезические работы	3181,3
операционные расходы	5634,1
строительство, ремонт и содержание автомобильных дорог (за счет поступления средств по налогу на топливо)	48167,1
государственную субсидию сельскохозяйственным предприятиям для приоритетного развития села и обеспечения паритета цен на промышленную и сельскохозяйственную продукцию (включая известкование почв)	29041,0
в том числе за счет платежей за землю	2588,2
государственную поддержку крестьянских (фермерских) хозяйств	2000,0
государственную субсидию фонду предпринимательства	200,0
льготное кредитование:	
конверсируемых предприятий	2500,0
других объектов производственной и непроизводственной сферы	2500,0

из них предприятий и организаций агропромышленного комплекса	1500,0
компенсацию жилищно-строительным кооперативам дополнительных затрат и их льготное кредитование, включая компенсацию военнослужащим запаса	2300,0
прочие расходы	3027,5
Финансирование социально-культурных учреждений и мероприятий	113659,5
В том числе на:	
народное образование и подготовку кадров	52610,0
культуру и средства массовой информации	12748,0
здравоохранение	23219,8
физическую культуру	2985,6
социальное обеспечение	19245,1
финансирование специальных социальных программ и мероприятий	2851,0
Финансирование науки	19355,9
Расходы, связанные с внешнеэкономической деятельностью	35886,0
Расходы по закладке государственных и мобилизационных резервов	33872,6
Содержание органов внутренних дел (включая внутренние войска)	30820,0
Содержание исправительно-трудовых учреждений	4600,0
Содержание органов государственной безопасности	3143,7
Содержание судебных органов	1661,5
Содержание органов прокуратуры	1663,9
Содержание таможенных органов	2676,4
Расходы на оборону (включая пограничные и железнодорожные войска, оборонное спортивно-техническое общество, штаб и воинские части гражданской обороны)	56506,7
Содержание органов государственной власти и управления	11373,3
Резервный фонд Совета Министров Республики Беларусь	6339,0
Резерв Министра финансов Республики Беларусь	334,0
Фонд стабилизации экономики	3335,0
Расходы по обслуживанию государственного внутреннего долга и выданных ссуд под гарантию бюджета	29340,0
Расходы по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС	154000,0

Расходы по выпуску расчетных билетов Национального банка Республики Беларусь и ценных бумаг	1200,0
Средства для увеличения оборотной кассовой наличности	3115,8
Прочие расходы	22719,5
Средства, передаваемые местным бюджетам по взаимным расчетам	58415,2

Статья 9. Утвердить оборотную кассовую наличность по республиканскому бюджету на 1 января 1994 года в сумме 3490,8 млн. рублей.

Статья 10. Установить на 1993 год чрезвычайный налог в размере 18 процентов от фонда оплаты труда всех предприятий, объединений и хозяйственных организаций, расположенных на территории Республики Беларусь (за исключением колхозов, совхозов, крестьянских (фермерских) хозяйств, межхозяйственных предприятий и организаций, сельскохозяйственных кооперативов, подсобных сельских хозяйств промышленных предприятий и других сельскохозяйственных формирований независимо от форм собственности в части фонда оплаты труда за произведенную ими продукцию растениеводства, животноводства и пчеловодства) с отнесением его на себестоимость продукции, работ и оказанных услуг и направлением суммы этого налога на финансирование мероприятий по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС.

Совету Министров Республики Беларусь установить порядок уплаты чрезвычайного налога предприятиями, объединениями и организациями.

Статья 11. Установить на 1993 год в республиканском бюджете расходы по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС в сумме 154000 млн. рублей, доходы от поступлений средств чрезвычайного налога в сумме 90 000 млн. рублей, от размещения Государственного займа Республики Беларусь (обязательного и добровольного) и других целевых поступлений для финансирования указанных расходов в сумме 64 000 млн. рублей.

Совету Министров Республики Беларусь:

а) выпустить в 1993 году Государственный заем Республики Беларусь, размещаемый в обязательном порядке среди государственных, кооперативных и других предприятий, организаций (независимо от форм собственности) и банков, а также размещаемый на добровольных началах среди предприятий и организаций (независимо от форм собственности) и населения. Доходы от поступления средств по этому займу направить на финансирование мероприятий по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС.

Установить условия выпуска указанного займа и определить организационные меры по развертыванию этой работы;

б) изыскивать другие источники для более полного обеспечения финансирования мероприятий по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС за счет экономии по другим статьям расходов бюджета, долевого участия средств участников Содружества Независимых Государств, привлечения иностранных инвестиций.

Статья 12. В связи с недостаточностью бюджетных ассигнований для поддержания фиксированных розничных цен на продовольственные товары создать в 1993 году республиканский внебюджетный фонд регулирования розничных цен за счет отчислений в размере 3 процентов выручки от реализации по свободным ценам продукции, работ и услуг (в снабженческо-сбытовых, заготовительных, торговых и торгово-закупочных организациях, предприятиях общественного питания — от объема валового дохода) всеми предприятиями, объединениями и организациями независимо от форм собственности, за исключением колхозов, совхозов и крестьянских (фермерских) хозяйств, межхозяйственных предприятий и организаций, сельскохозяйственных кооперативов, подсобных сельских хозяйств промышленных предприятий и других сельскохозяйственных формирований по реализации произведенной ими продукции растениеводства, животноводства и пчеловодства.

Отчисления в указанный фонд учитываются при формировании отпускной цены, исключаются из выручки от реализации продукции (работ, услуг) в первоочередном порядке и не учитываются при исчислении акцизов, налогов на добавленную стоимость и прибыль, а также других платежей, уплачиваемых в бюджет, и отчислений во внебюджетные фонды.

Совету Министров Республики Беларусь определить порядок исчисления, внесения средств в указанный фонд предприятиями, объединениями и организациями, а также использования средств фонда по целевому назначению.

Статья 13. Утвердить на 1993 год нормативы отчислений (в процентах) в местные бюджеты областей и города Минска:

а) от акцизов — 30;

б) от налога на прибыль и налога на доходы предприятий, объединений и организаций (кроме входящих в состав коммунальной собственности, общественных организаций, предприятий и организаций потребительской кооперации, прочих кооперативов, а также других предприятий и организаций местного хозяйства, уплачивающих эти налоги полностью в местные бюджеты) — 50;

в) от налога на добавленную стоимость — 50, за исключением

местных бюджетов города Минска; в местные бюджеты города Минска утвердить норматив отчислений — 25.

Налог на недвижимость, уплачиваемый предприятиями, объединениями и организациями коммунальной собственности, общественными организациями, предприятиями и организациями потребительской кооперации, прочими кооперативами, а также другими предприятиями и организациями местного хозяйства, физическими лицами, полностью зачисляется в местные бюджеты областей и города Минска.

Другие налоги, доходы и неналоговые поступления зачисляются в местные бюджеты областей и города Минска в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

Статья 14. Передать в 1993 году по взаимным расчетам из республиканского бюджета местным бюджетам Брестской области 17215,2 млн. рублей, Гомельской области — 1978,7 млн. рублей, Гродненской области — 11576,9 млн. рублей, Минской области — 26397,1 млн. рублей, Могилевской области — 1247,3 млн. рублей для обеспечения финансирования расходов, не покрываемых закрепленными за местными бюджетами доходами и отчислениями от общереспубликанских налогов и доходов в местные бюджеты областей по единым процентам.

Статья 15. В случаях принятия областными, Минским городским Советами народных депутатов решений, противоречащих статьям 13 и 14 настоящего Закона, а также в случаях принятия решений местными Советами народных депутатов, противоречащих решениям вышестоящих Советов народных депутатов о размерах отчислений от налогов и доходов в нижестоящие бюджеты и порядке взаимных расчетов между бюджетами, либо невыполнения ими и исполнительными комитетами местных Советов народных депутатов указанных положений в процессе исполнения бюджетов, средства, причитающиеся соответствующим бюджетам, взыскиваются (передаются) исполнительными органами государственной власти в бесспорном (первоочередном) порядке.

Статья 16. Установить на 1993 год лимит участия Национального банка Республики Беларусь в кредитовании бюджетной системы Республики Беларусь в размере не более 6 процентов от валового национального продукта.

Установить предельный размер платы за обслуживание Национальным банком Республики Беларусь государственного внутреннего долга 6,5 процента годовых.

Статья 17. Утвердить в соответствии с пунктом «г» статьи 5 Закона Республики Беларусь «О налоге на экспорт и импорт» на 1993 год список оборудования, материалов и имущества, ввозимых для создания новых и модернизации действующих произ-

водств, не облагаемых налогом на импорт (прилагается).

Статья 18. Установить, что в 1993 году 20 процентов средств налога на топливо направляется на оплату выполненных объемов работ по строительству внутрихозяйственных дорог колхозов и совхозов, соединяющих сельские населенные пункты между собой и с автомобильными дорогами общего пользования и передаваемых на баланс дорожных организаций.

Совету Министров Республики Беларусь определить порядок и условия финансирования указанных работ.

Статья 19. Совету Министров Республики Беларусь:

а) в процессе исполнения бюджета принимать практические меры по обеспечению полного поступления предусмотренных доходов и своевременного финансирования расходов, сокращению дефицита бюджета за счет привлечения дополнительных доходов предприятий, объединений, организаций и населения, ужесточить контроль за эффективным и строго целевым использованием выделяемых бюджетных средств. В первоочередном порядке обеспечивать средствами мероприятия по социальной защите малообеспеченных слоев населения и по ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС. По вопросам, требующим решения Верховного Совета Республики Беларусь, вносить соответствующие предложения;

б) учитывая, что в процессе исполнения бюджета в условиях изменения цен и тарифов возможны значительные отклонения по доходам и расходам республиканского и местных бюджетов областей и города Минска против размеров, учтенных в расчетах при утверждении на 1993 год нормативов отчислений в их бюджеты от общереспубликанских налогов и доходов, вносить уточнения по доходам и расходам республиканского и местных бюджетов и во взаимные расчеты республиканского бюджета с местными бюджетами областей и города Минска в пределах установленного статьей 1 настоящего Закона предельного уровня дефицитов бюджетов;

в) предусмотреть в 1993 году направление средств республиканского дорожного фонда в сумме 2566 млн. рублей на финансирование расширения производства производственного объединения «Гранит» Министерства промышленности строительных материалов Республики Беларусь;

г) разрешить министерствам и ведомствам, органам хозяйственного управления исполнительных комитетов областных и Минского городского Советов народных депутатов Республики Беларусь образовывать в 1993 году:

централизованные инвестиционные фонды за счет централизации до 15 процентов амортизационных отчислений, предназначенных на полное восстановление основных фондов, а также отчислений в размере до 1 процента себестоимости продукции (работ и услуг) государственных предприятий, объединений и организаций с отнесением указанных сумм на себестоимость. По предприятиям и организациям Министерства транспорта Республики Беларусь, Министерства связи и информатики Республики Беларусь установить повышенный размер отчислений в централизованные инвестиционные фонды с учетом специфики работы этих отраслей и состояния материально-технической базы транспорта и связи;

специальные отраслевые и межотраслевые фонды научно-исследовательских, опытно-конструкторских работ и освоения новых видов наукоемкой продукции за счет отчислений в размере до 1 процента выручки от реализации продукции (работ, услуг) государственных предприятий, объединений и организаций. Указанные суммы относятся на себестоимость;

д) разрешить Государственному комитету Республики Беларусь по промышленности и межотраслевым производствам образовывать начиная с 1993 года целевой фонд содействия конверсии военного производства, формируемый за счет отчислений в размере до 3 процентов себестоимости товарной продукции (работ), выпускаемой предприятиями оборонного комплекса по перечню, утверждаемому Государственным комитетом Республики Беларусь по промышленности и межотраслевым производствам, с отнесением указанных отчислений на себестоимость;

е) разрешить Министерству сельского хозяйства и продовольствия Республики Беларусь и комитетам по сельскому хозяйству и продовольствию исполнительных комитетов областных, Минского городского Советов народных депутатов централизовать в 1993 году до 20 процентов прибыли, остающейся в распоряжении подведомственных предприятий и организаций, для осуществления мероприятий, предусмотренных отраслевыми и республиканскими программами;

ж) рассмотреть замечания и предложения постоянных комиссий Верховного Совета Республики Беларусь, высказанные при обсуждении бюджета на 1993 год, и принять по ним соответствующие решения.

Статья 20. Министерствам и ведомствам, ассоциациям, союзам, концернам и другим органам хозяйственного управления, местным Советам народных депутатов, предприятиям, объединениям, организациям и учреждениям принять неотложные меры по повышению эффективности хозяйственной деятельности, обеспечить строжайший режим экономии и бережливости в расходовании государственных средств, первоочередное выполнение обязательств перед бюджетом по платежам в соответствии с налоговым законодательством.

Контрольной палате Республики Беларусь, Совету Министров

Республики Беларусь, Министерству финансов Республики Беларусь, исполнительным комитетам местных Советов народных депутатов при установлении фактов нецелевого использования государственных средств, их разбазаривания, нарушений законодательства по налогам неукоснительно применять санкции, предусмотренные действующим законодательством Республики Беларусь.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

26 января 1993 года, гор. Минск.
№ 2118—XII.

СПИСОК
оборудования, материалов и имущества, ввозимых для создания новых и модернизации действующих производств, не облагаемых налогом на импорт

1. Сотовая система радиотелефонной связи с подвижными объектами в Минске и Минской области.

2. Транзитная междугородно-международная телефонная станция типа АХЕ-10 в Минской области.

3. Международная телефонная станция в Минске.

4. Автоматическая междугородная телефонная станция типа EWSD в Бресте.

5. Автоматическая междугородная телефонная станция в Витебске.

6. Комбинированная междугородно-местная телефонная станция типа АХЕ-10 в Гомеле.

7. Автоматическая междугородная телефонная станция типа EWSD в Могилеве.

8. Международная станция телексной связи в Минске.

9. Республиканская наложенная цифровая коммутируемая сеть.

10. Наземная станция спутниковой связи стандарта Интелсат в Минске.

11. Наземная станция спутниковой связи стандарта Евтелсат в Минске.

12. Городская автоматическая телефонная станция АХЕ-10 в Бобруйске.

13. Городская автоматическая телефонная станция МД-110 в Бобруйске.

14. Городская автоматическая телефонная станция МД-110 в Минске.

15. Радиотелевизионный передающий центр в Минске.

16. Комплекты запасных частей к действующим радиорелейным линиям Р-300.

17. Комплекты запасных частей к действующей АМТС «Метаконта-10С» в Минске.

18. Комплекты запасных частей к действующим АТС и АМТС типов ARE-11 и ARE-13.

19. Комплекты запасных частей к действующей станции телеграфной связи «Никола Тесла» в Минске.

20. Комплекты запасных частей к действующим телеграфным аппаратам F-2000.

УКАЗ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

46 О созыве внеочередной одиннадцатой сессии Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва

Президиум Верховного Совета Республики Беларусь **постановляет:**

Созвать внеочередную одиннадцатую сессию Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва 23 марта 1993 года в городе Минске.

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

16 февраля 1993 года, гор. Минск.
№ 2188—XII.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

47 О проекте Постановления Верховного Совета Республики Беларусь «О повестке дня внеочередной одиннадцатой сессии Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва»

Президиум Верховного Совета Республики Беларусь **постановляет:**

Одобрить и передать на рассмотрение Верховного Совета Республики Беларусь проект Постановления Верховного Совета Республики Беларусь «О повестке дня внеочередной одиннадцатой сессии Верховного Совета Республики Беларусь двенадцатого созыва».

Председатель Верховного Совета Республики Беларусь С. ШУШКЕВИЧ.

16 февраля 1993 года, гор. Минск.
№ 2189—XII.

Издание Верховного Совета Республики Беларусь на белорусском и русском языках

Редакционно-издательский отдел Секретариата Верховного Совета Республики Беларусь
Ответственный за выпуск А. САКУН
220016, Минск, ул. К. Маркса, 38. Телефон 29-30-61.

Сдано в набор 15.02.93. Подписано в печать 31.03.93. Формат 60×90 1/16. Бумага офсетная. Офсетная печать. Усл. печ. л. 6,0. Тираж 10 100. Заказ 74. Цена 9 р. 17 к.

Минский ордена Трудового Красного Знамени полиграфкомбинат МППО им. Я. Коласа. 220005, Минск, ул. Красная, 23.

9 р. 17 к. Індэкс 75008

На беларускай і рускай мовах